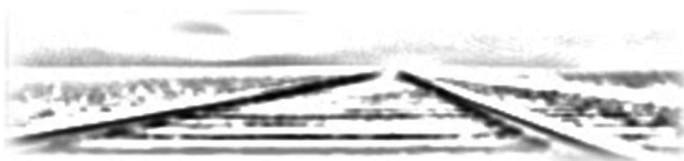

GODS HUIS EN ONS GEDRAG

Dirk-Jan Jansen

Gods huis en ons gedrag

Een vers voor vers uitleg van de eerste brief van Paulus aan Timotheüs

Gods huis en ons gedrag
Een vers voor vers uitleg van de eerste brief van Paulus aan Timotheüs

Copyright © Dirk-Jan Jansen
Vormgeving: Jan Paul Spoor
Eerste editie 2019
OudeSporen online uitgeverij

'Maar als ik uitblijf, schrijf ik opdat je weet hoe men zich moet gedragen in het huis van God, dat is de gemeente van de levende God, de pilaar en grondslag van de waarheid.'

1 Timotheüs 3:15

Gebruikte afkortingen

De afkortingen van de Bijbelboeken zijn als volgt:

Am	Amos	Jd	Judas	Mt	Matteüs
Dn	Daniël	Jh	Johannes	Na	Nahum
Dt	Deuteronomium	1-3Jh	1-3 Johannes	Ne	Nehemia
Ea	Ezra	Jk	Jakobus	Nm	Numeri
Ef	Efeziërs	Jl	Joël	Ob	Obadja
Es	Ester	Jn	Jona	Op	Openbaring
Ex	Exodus	Jr	Jeremia	Pr	Prediker
Ez	Ezechiël	Js	Jesaja	Ps	Psalmen
Fm	Filemon	Jz	Jozua	1,2Pt	1,2 Petrus
Fp	Filippenzen	Kl	Klaagliederen	Ri	Richteren
Gl	Galaten	1,2Kn	1,2 Koningen	Rm	Romeinen
Gn	Genesis	Ko	Kolossenzen	Ru	Ruth
Hb	Hebreeën	1,2Ko	1,2 Korinthiërs	Sf	Sefanja
Hd	Handelingen	1,2Kr	1,2 Kronieken	1,2Sm	1,2 Samuël
Hg	Haggai	Lk	Lukas	Sp	Spreuken
Hk	Habakuk	Lv	Leviticus	1,2Tm	1,2 Timoteüs
Hl	Hooglied	Mk	Markus	1,2Ts	1,2 Tessalonicenzen
Hs	Hosea	Mi	Micha	Tt	Titus
Jb	Job	Ml	Maleachi	Zc	Zacharia

Inhoud

Voorwoord	11
Inleiding.....	13
1 Timotheüs 1:1-5.....	17
1 Timotheüs 1:6-14.....	23
1 Timotheüs 1:15-20	31
1 Timotheüs 2.....	39
1 Timotheüs 3:1-7.....	51
1 Timotheüs 3:8-16.....	59
1 Timotheüs 4.....	67
1 Timotheüs 5:1-16.....	77
1 Timotheüs 5:17-25	85
1 Timotheüs 6:1-10.....	93
1 Timotheüs 6:11-21	99

Voorwoord

Vanaf 2016 bezochten ik en ons gezin de evangelische gemeente 'De Reddingark' in Baarn. Dit is ook de gemeente waar ik op 28 maart 1995 als jonggelovige ben gedoopt. De gemeente kent inmiddels al geruime tijd twee locaties, één dus in Baarn en de ander in Bunschoten. Vanaf september 2016 ben ik begonnen om maandelijks op beide locaties Bijbelstudies te verzorgen. Het eerste seizoen van 2016-2017 hebben we de tweede brief aan Timotheüs overdacht (zie mijn boek: 'Trouw tot het eind'), omdat het mij goed leek de gemeente ervan te doordringen hoe ernstig het verval in de christenheid is en hoe een mens Gods zich in de huidige situatie van verval behoort op te stellen. Het tweede seizoen van 2017-2018 hebben we samen de brief aan de Kolossenzen overdacht (Zie mijn boek: 'Christus is alles'). Hierin vinden we de gedachten van de Vader t.o.v. zijn Zoon en hoe de gemeente in en door Hem moet leven en niet moet afdrijven naar andere bronnen naast Christus die helaas wel zijn binnengedrongen in de huidige evangelische beweging. Toen ik nadacht over een te behandelen Bijbelboek voor het derde seizoen, van 2018-2019, kwam ik uit bij 1 Timotheüs welke studie u nu in uw handen heeft. Hierin vinden we Gods gedachten aangaande zijn huis, de gemeente en het daarbij passende gedrag daarin. We leven in een tijd dat men steeds vaker het reilen en zeilen van de gemeente van God invult naar eigen gedachten. Deze brief laat ons zien dat het niet draait om ons eigen inzicht, maar om zijn geopenbaarde wil.

Helaas nam de opkomst voor de Bijbelstudies langzaam af. Daarbij bleek al snel dat de confronterende inhoud van de brieven die werden behandeld (vooral 1 Timotheüs), voor de oudstenraad van de Reddingsark reden genoeg was om mij de gelegenheid te ontnemen om nog langer Bijbelstudies te geven.

Ook mijn spreekbeurten in de samenkomsten op beide locaties werden na ruim veertien jaar stopgezet. Het is soms erg moeilijk om op een fijngevoelige en juiste wijze de inhoud van deze brief te onderwijzen. Hier en daar was ik zeker wat te scherp en te ongenueanceerd. Maar dit neemt niet weg dat ik volledig achter de inhoud blijf staan van wat ik in deze studie heb geschreven. De waarheid is niet altijd even leuk om te horen. Zeker niet als de evangelische gemeenten in ons land, over het algemeen op een aantal punten zijn afgeweken van het woord van God. Ze hebben zich gevoegd naar tradities en menselijke leringen en zijn nu eenmaal gewend het jaren op een bepaalde manier te laten functioneren. Dan kan de inhoud van deze brief best confronterend aankomen. Maar durven wij in de spiegel van Gods Woord te kijken? Durven wij nog echt zaken te wijzigen als blijkt dat deze niet in overeenstemming zijn met de Bijbel? Zégggen we Bijbelgetrouw te zijn, maar handelen wij er alleen maar naar als het ons uitkomt? Ik hoop dat u tijdens het lezen van deze studie deze vragen oprecht aan uzelf stelt. Daarbij roep ik u op alles te toetsen aan het woord van God. Dan zal zijn zegen rijk zijn!

Ik heb gebruik gemaakt van de Telosvertaling als het gaat om de tekstcitataten uit het Nieuwe Testament. Voor die uit het Oude Testament hanteer ik de Herziene Statenvertaling van 2010.

Mijn dank gaat uit naar de broeders voor mij die vele waardevolle schatten hebben opgediept uit dit Bijbelboek. Ik denk aan de websites stempublishing.com en kingcomments.com. Dank ook aan de broeders en zusters die mij hebben bemoedigd in dit werk, naar mijn vrouw Ilona die mij bijstaat in alles en naar Roy en Anne Verhorst die in gebed en in ondersteuning op allerlei manieren in hun vriendschap van grote waarde zijn geweest. Maar de grootste dank gaat naar de Heer Jezus, die ook in tijden van dreigende ontmoediging, iedere keer weer liet zien dat het om Hem gaat.

Dirk-Jan Jansen

Juni 2019

dirkjanjansen.nl

Inleiding

We gaan een brief behandelen die niet, zoals vele anderen, is geschreven aan een gemeente, maar aan een persoon. Deze persoon is Timotheüs. We zien in hem een trouwe volgeling van de Heer, een ware discipel.

En zie, daar was een discipel, genaamd Timotheüs, zoon van een gelovige Joodse vrouw, maar van een Griekse vader, Hd16:1

Wat betreft zijn geloofsleven is hij een voorbeeld, een model voor ons zodat wij ons via deze brief kunnen spiegelen aan hem. We vragen ons dan af in hoeverre onze levens overeenkomen met dat van hem. Dit wordt er over hem gezegd als het gaat om zijn leven als gelovige:

Want ik heb niemand van gelijke gezindheid als hij, die zo trouw uw belangen zal behartigen, want allen zoeken hun eigen belang, niet dat van Jezus Christus. En u kent zijn beproefdheid, dat hij, zoals een kind zijn vader, met mij in het evangelie heeft gediend. Fp2:20-22

...als ik mij in herinnering breng het ongeveinsd geloof in jou, dat eerst gewoond heeft in je grootmoeder Lois en in je moeder Eunice, en ik ben ervan overtuigd ook in jou. 2Tm1:5

Bovendien was hij aangesteld als een vertegenwoordiger van Paulus, om met verleend apostolisch gezag de gemeente in Efeze te sturen. In deze 'functie' was Timotheüs uniek. Wij hebben geen 'overgedragen' apostolisch gezag maar hebben te gehoorzamen aan de instructies in deze brief. De gemeente van God wordt in het Nieuwe Testament niet alleen voorgesteld als een lichaam, maar ook als een huis. Als lichaam van Christus is de gemeente een hemels volk, verbonden met een hemels Hoofd die het leven is. Als huis van God is zij de verantwoordelijke getuige op aarde van de drie-ene God.

Dus bent u geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar u bent medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God, opgebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Jezus Christus Zelf hoeksteen is, in Wie het hele gebouw, goed samengevoegd, opgroeit tot een heilige tempel in de Heer; in Wie ook u mee opgebouwd wordt tot een woonplaats van God in de Geest. Ef2:20-22

Dit huis bestaat uit opnieuw geboren mensen, door de Geest van God, gebouwd op Christus als het fundament (Mt16:18), zodat zij de 'levende stenen' van dit huis vormen.

...en u wordt ook zelf als levende stenen gebouwd, als een geestelijk huis tot een heilig priesterdom, om geestelijke offeranden te offeren, die voor God aangenaam zijn door Jezus Christus. 1Pt2:5

Als huis van God vormen de gelovigen een priesterschap dat geestelijke offers brengt, maar in dit huis behoort ook een bepaald *gedrag* te zijn dat past bij de Bewoner van dit huis, God. De gelovigen *zijn* dus een huis, maar bevinden zich ook *in* het huis, want de gemeente is niet alleen de woonplaats van God, maar Hij is ook de Eigenaar van het huis. Dit is specifiek het thema van de eerste brief aan Timotheüs. Ook 1 Korinthiërs en de brief aan Titus hebben dit als hoofdthema.

Maar als ik uitblijf, schrijf ik opdat je weet hoe men zich moet gedragen in het huis van God, dat is de gemeente van de levende God, de pilaar en grondslag van de waarheid. 1Tm3:15

Als de orde van God wordt nagevolgd die Hij in zijn huis wil zien, zijn we goede vertegenwoordigers op aarde van Hem als de 'Heiland', een woord dat vaker voorkomt in deze brief (1:1; 2:3; 4:10), van de wereld. Het is het verlangen van God dat wij als gelovigen een collectief getuigenis vormen van Hem in al zijn heiligheid en genade als de Heiland (zie 1:1). Hiervoor dienen wij de orde van zijn huis te kennen en na te volgen. Timotheüs was als het ware de gezant van Paulus (en dus van Christus) om deze orde in het huis van God te bewaken door deze in Efeze te onderwijzen aan de gelovigen. Dit is de sleutel tot deze brief: *instructies ten behoeve van het dagelijkse gedrag van alle gelovigen in het huis van God*. Deze orde betreft tot in detail het leven van iedere gelovige, man, vrouw, rijk, arm, getrouwd, ongetrouwd, oud of jong. Paulus wist tegelijk dat Timotheüs tegenstand zou ondervinden bij het brengen van deze boodschap, dus bemoedigt hij hem ook. Dit was nodig, mede ook vanwege het schuchtere karakter van Timotheüs en diens vele fysieke problemen (zie 2Tm1:7; 1Tm5:23).

Deze orde van God is een onderwerp dat behoorlijk is ondergesneeuwd vandaag. Het huis is volkomen in verval geraakt, zoals we hebben gezien bij onze studie van de tweede brief aan Timotheüs (zie mijn boek 'Trouw tot het einde'). In tijden van verval verlangt God naar individuele gelovigen die pal staan voor Hem. Niet alleen was Timotheüs een goede discipel van de Heer, maar hij was ook een 'mens Gods'(6:11), die trouw bleef aan het woord van God in een tijd dat de orde van het huis van God aan het wankelen werd gebracht (zie 4:1v.). We hopen via deze studie dan ook zicht te krijgen op de gedachten van God voor zijn huis zodat ook wij, ons voegend naar deze gedachten, 'mens Gods' genoemd kunnen worden.

1 Timotheüs 1:1-5

Vers 1a

Paulus, apostel van Christus Jezus naar het bevel van God,

Paulus, de schrijver van deze brief, is de apostel van Christus Jezus. Hij schrijft deze brief vanuit diens gezag. Daarom bevat deze brief ten diepste de instructies van Christus Zelf. Wij behoren deze woorden zo te beschouwen als direct van Hem. Het is een bevel van God dat Paulus apostel werd. Als apostel, 'gezondene' schreef hij deze brief en wij behoren in een geest van gehoorzaamheid te reageren als we deze woorden gaan overdenken. Helaas zijn vele gelovigen niet in staat verder te 'kijken' dan hun eigen redding en zegen en missen zij volledig dit bevel aangaande de orde in Gods huis. Anderen die een groot verlangen hebben om christelijke gemeenschappen te creëren, vormen allerlei menselijke, religieuze stelsels terwijl ze niet onderscheiden wat God Zelf al tot stand heeft gebracht. Onze verantwoordelijkheid is te leven naar de orde van God zoals Hij dat tot stand heeft gebracht in zijn huis, terwijl we alle vormen verwerpen die hiermee in tegenspraak zijn.

Vers 1b

onze Heiland, en van Christus Jezus, onze hoop,

God wordt in deze brief vaker aangeduid als 'Heiland' (2:3). De wereld is verloren en heeft als enige hoop God als de Heiland, de Redder of 'Onderhouder' (4:10).

God openbaart Zichzelf als Heiland in Js45:15 als het einde van Israël nadert, zoals ook in deze brief het einde van het getuigenis van de gemeente voor de deur staat (zie 4:1v.). Christus wordt hier voorgesteld als 'onze hoop'. In een tijd van verval is Hij de hoop van iedere gelovige die in trouwe navolging Hem wil dienen. Zij verwachten het niet van mensen of van hun systemen, maar van Hem alleen. Bovendien is hij de hoop omdat Hij de gelovigen zal halen om hen te brengen in het huis van de Vader (zie Jh14:1-3).

Vers 2

aan Timotheüs, mijn echt kind in het geloof: genade, barmhartigheid en vrede van God de Vader en van Christus Jezus, onze Heer.

Timotheüs was het geestelijke kind van Paulus 'in het geloof' (zie ook 1Ko4:15) Timotheüs' leven vertoonde uiteindelijk steeds meer overeenkomsten met Paulus (zie 2Tm3:10). Paulus wenst hem de drie elementen toe die nodig zijn in moeilijke tijden:

1. Genade: Het besef dat wij volkomen afhankelijk zijn van genade.
2. Barmhartigheid: Het hart van God vol ontferming voor ons in onze omstandigheden. Hij biedt uitkomst in tijden van verval.
3. Vrede van God de Vader en van Christus Jezus, onze Heer. Rust in onze harten in vertrouwen op Hem.

Vers 3a

Blijf, zoals ik je toen ik naar Macedonië reisde aangespoord heb, nog in Efeze,

Hier beginnen de praktische instructies aan Timotheüs als vertegenwoordiger van de apostel Paulus. Hij was naar Efeze gezonden en moest daar nog een tijdje blijven. Hij moest de gemeente verder instrueren in de apostolische bevelen (1Ts4:2, zie bij 1Tm3:15). Paulus was naar Macedonië gereisd en vanwege de schuchterheid van Timotheüs bestond het gevaar dat hij zich door de ingeslopen misleiders zou laten wegdrijven. Efeze (= 'geliefde') is de gemeente die door Paulus was gesticht in Hd19 en staat in de Bijbel model

voor de wereldwijde gemeente van God. Aan hen is het diepste onderwijs van de hele Bijbel gegeven in de brief aan de Efeziërs. Toen waren zij heilig en getrouw (zie Ef1:15). Maar Paulus had de oudsten van de gemeente in Efeze al gewaarschuwd in Hd20:28-32 voor wolven en voor mannen die verdraaide dingen zouden gaan spreken.

Ik weet, dat na mijn vertrek wrede wolven bij u zullen binnenkomen, die de kudde niet sparen; en uit uzelf zullen mannen opstaan, die verdraaide dingen spreken om de discipelen achter zich af te trekken. Hd20:29-30

Het feit dat een gelovige of een gemeente kennis heeft van de hoogste waarheden wil niet zeggen dat er geen gevaar is om hiervan af te worden getrokken, daarom moeten we blijven bij de genade van God, of zoals Paulus zelf zegt:

En nu draag ik u op aan God en aan het woord van zijn genade, die machtig is op te bouwen en het erfdeel te geven onder alle geheiligden. Hd20:32

In tijden van misleiding en allerlei afwijkingen van de waarheid, en in die tijden leven wij, wijst Paulus op dé hulpbron voor de christen en dat is het woord van God, waarin zijn genade tot ons komt. Zie ook onder vers 15.

Vers 3b

om sommigen te bevelen geen andere leer te brengen

In deze brief is er nog sprake van 'sommigen' die binnen het huis van God een andere leer brachten. Zij waren binnen 'geslopen' (zie Jd:4). In 2Tm4:3 is het echter de christenheid die *zelf* leraars zoekt naar hun eigen begeerte. Het totale verval begon met het binnendringen van 'sommigen'. Deze 'sommigen' waren afgeweken van de gezonde leer zoals dat vandaag massaal het geval is. De gezonde leer (zie vs10, 4:6; 6:3) omvat alles wat God heeft gedaan op het kruis m.b.t. de oude mens en dat wat Hij in Christus m.b.t. de nieuwe mens heeft geschapen en hoe deze laatste zich behoort te gedragen. De gezonde leer houdt de gelovige bij de genade van God (Hd20:24, zie Hb13:9; 2Pt3:18), maar al vroeg in de geschiedenis werd hiervan afgeweken door de binnendringers. Timotheüs moest hen bevelen geen andere leer te brengen dan de gezonde leer. Dit is vandaag ook hard nodig. Maar de tijdgeest van tolerantie en respect heeft ervoor gezorgd dat velen niet hard durven optreden tegen zij die een

verkeerde leer brengen. Het is immers een 'mening' geworden. Wie zijn wij om een andere mening af te wijzen? Maar Gods woord is de waarheid en wij behoren pal te staan voor de waarheid. Alleen de waarheid zorgt voor groei, afwijkingen van de waarheid voor scheefgroei. De Heer Jezus had al gezegd dat de gelovigen moesten worden geheiligd in de waarheid, het woord van God.

Heilig hen door de waarheid: uw woord is de waarheid. Jh17:17

Vers 4

en zich niet bezig te houden met fabels en eindeloze geslachtsregisters, die veeleer twistvragen tot gevolg hebben dan Gods rentmeesterschap dat in het geloof is.

De gezonde leer houdt zich bezig met Christus. Alles wat ons leert onszelf 'bezig' te houden met iets anders, is ongezond. De 'andere leer' (vs3) waar tegenop moet worden getreden omvat drie aspecten:

1. Fabels: Uitvloeisels van de menselijke fantasie. Vandaag zien we dit in vele speculatieve aannames over engelen, demonen, geestelijke strijd, etc.

Want niet als navolgers van vernuftig verzonnen fabels hebben wij u de kracht en komst van onze Heer Jezus Christus bekend gemaakt, maar als ooggetuigen van zijn majesteit. 2Pt1:16

2. Geslachtsregisters: Uitvloeisels van de menselijke nieuwsgierigheid. Het betreft afstamming van de Joden in allerlei details, zoals we vandaag bezig zijn met afstamming van apen.

3. De wet: Uitvloeisels van de menselijke godsdienst (zie vs7).

De gelovigen worden door valse leraars verleid zich met deze dingen 'bezig te houden', die altijd weer de mens centraal stellen, terwijl we zijn geroepen om ons bezig te houden met de persoon en het werk van de Heer Jezus Christus. We zien altijd weer dat, zodra één van deze drie elementen voet aan de grond krijgt in een gemeente, er twisten ontstaan. Hieraan weten wij dat we te maken hebben met verkeerde leer. Twistvragen houden de ziel in duisternis, terwijl gezonde leer deze in het licht brengt. Het is 'zinloos gepraat' (vs6).

Maar vermijd dwaze twistvragen, geslachtsregisters, ruzie en twisten over de wet; want zij zijn nutteloos en inhoudsloos. Tt3:9

‘Gods rentmeesterschap’ omvat alle geestelijke opdrachten en verantwoordelijkheden die ons zijn nagelaten en waarover wij behoren te waken. Zij zijn ‘in het geloof’, ons overgedragen door apostolisch onderwijs. Het is het pand dat ons is toevertrouwd (zie 1Tm6:20).

Vers 5

Het doel nu van het bevel is liefde uit een rein hart en uit een goed geweten en uit een ongeveinsd geloof.

Het bevel aan Timotheüs om sommigen te bevelen geen andere leer te brengen heeft een doel. God wil een aantal dingen zien bij zijn kinderen zodat zij ware vertegenwoordigers van Hem, als de Heiland van de wereld, zijn. Al deze dingen hebben als doel dat de liefde vrij uit kan stromen naar God, medegelovigen en andere mensen. Verkeerde leer bederft deze liefde in de gemeente omdat speculaties en menselijke leringen buiten de morele staat van de gelovige om kunnen worden besproken en overdacht. Gezonde leer kan alleen bewaard worden in moreel gezonde levens. De Heer verlangt de liefde te zien als een bewijs van morele gezondheid (Jh13:35). Het doel is dus niet om bijzondere dingen te doen, zoals we vandaag vaker en vaker horen, maar om de *juiste gezindheid tegenover God* te ontwikkelen. Dit is de liefde. De goddelijke liefde (zie 1Ko13) heeft als het ware drie bronnen:

1. Een rein hart. Dit is een hart dat uitgaat naar Christus en niet naar de wereld. Zie verder ook 2Tm2:22. De ‘reinen van hart’ zullen God zien (Mt5:8).
2. Een goed geweten. Het geweten wordt aangetast door zonde. Paulus oefende zich altijd een ‘onergelijk’ geweten te hebben tegenover God en de mensen (Hd24:16). Een goed geweten tegenover een heilig God krijgen we door het geloof (Hb9:14), maar dit geldt ook voor onze dagelijkse wandel met God. Dit kan alleen als we ons geweten afstemmen op het woord van God en niet op onze eigen ideeën.

3. Een ongeveinsd geloof. Een geloof zonder toneelspel, maar een werkelijk vertrouwen op Hem.

Samengevat leert dit gedeelte ons dat we ons niet moeten laten afbrengen van de leer van de genade van God door andere leringen af te wijzen en dat we in de juiste morele gezindheid moeten zijn om deze leer te bewaren en na te volgen. De christenheid is vandaag de dag overspoeld met allerlei verkeerde leer. Het is daarom voor iedere gelovige van het grootste belang om een geestelijke, gefundeerde kennis te hebben van de Bijbel.

1 Timotheüs 1:6-14

De brief die wij bestuderen is van groot belang voor de gemeente. Er wordt namelijk duidelijk gemaakt welk gedrag past bij het huis van God, dat is de gemeente (3:15). De gemeente wordt niet alleen gezien als het lichaam van Christus (1Ko12:27), maar ook als het huis van God (zie ook Ef2:20-22). Paulus heeft in dit verband het fundament gelegd van dit huis:

Naar de genade van God die mij gegeven is, heb ik als een wijs bouwmeester het fundament gelegd en een ander bouwt erop. 1Ko3:10

Het lichaam van Christus heeft te maken met het hemelse aspect van de gemeente die is verbonden met een mens in de hemel. Bovendien vloeit van Hem het leven naar alle leden afzonderlijk en zijn we leden van elkaar om elkaar te dienen door de gaven die uit Hem zijn. Als het gaat om het huis van God ligt de nadruk op onze verantwoordelijkheid om als dit huis waardige vertegenwoordigers te zijn van God 'de Heiland'. De kenmerken van dit huis zijn:

1. Heiligheid: zoals Hij is, het is een heilig huis, zie 2:8
2. Afhankelijkheid, gebed, zie 2:1-2
3. Gezagsverhoudingen, plaats mannen, vrouwen, zie 2:10-12
4. Opzicht, oudsten, dienaars, zie 3:1-13
5. Zorg voor elkaar, liefde, zie hoofdstuk 5

Er behoort in dit huis 'orde' te zijn, zoals er in het lichaam 'leven' moet zijn. De orde is naar de inzettingen van de apostel (1:1), het leven is 'waardig de Heer'.

De orde heeft ook te maken met welk onderwijs er in de gemeente toegestaan moet worden en welk onderwijs men moet verbieden. In dit gedeelte betreft het verkeerd onderwijs o.a. vanuit de wet (vers 7). Wat Paulus in dit vers zegt, vervolgt hij direct in vers 18.

Vers 6

Sommigen zijn daarvan afgeweken en hebben zich gewend tot zinloos gepraat.

Er volgt nu een soort tussenzin, tot en met vers 17. Paulus zegt tegen Timotheüs dat hij sommigen moet bevelen geen andere leer te brengen dan de gezonde leer (vs3). Hij wil dat de liefde blijft stromen in de gemeente vanuit een rein hart, uit een goed geweten en vanuit een ongeveinsd geloof. Sommigen (hier nog niet zo erg als in 2Tm4:3 waar het over de meerderheid gaat) zijn van deze drie zaken, die staan voor een gezonde morele conditie, afgeweken. Ze hebben zich ergens anders naartoe gewend, dus zich bewust afgekeerd van deze gezonde conditie die ze dan ook missen. Ze houden zich bezig met 'zinloos gepraat'. Hun leer gaat over nutteloze zaken. Het evangelie van Gods genade brengt het hart en het geweten van de gelovige in de tegenwoordigheid van God. Als deze genade mist in de harten en gewetens dan keert het vlees zich tot religieus gepraat en worden mensen 'leraars van de wet'. Zowel in deze brief als in die aan de Galaten, de tweede aan de Korinthiërs, die aan de Filippenzen en aan de Kolossenzen moest Paulus schrijven over deze verderfelijke invloed van hen die de wet wilde opleggen aan gelovigen.

Vers 7

Zij willen leraars van de wet zijn, zonder te begrijpen hetzij wat zij zeggen of waarover zij zich zo stellig uitspreken.

De wet staat lijnrecht tegenover de genade (zie Rm6:14). Het evangelie van de genade van God wordt steeds minder onderwezen en in plaats daarvan is de wet gekomen. Er worden verplichtingen en geboden op de luisteraars gelegd die zij nooit kunnen houden, zoals ook de Farizeeërs deden:

Zij nu binden zware en moeilijk te dragen lasten en leggen ze op de schouders van de mensen; maar zijzelf willen ze met hun vinger niet verroeren. Mt23:4

Deze dwaalleraars ‘willen’ deze boodschap brengen, het is *bewuste* misleiding. De nadruk ligt ook altijd weer op de uiterlijke zaken als eten, drinken, kleding etc. Zoals men vandaag al steeds meer spreekt over het onderhouden van de ‘Thora’ als middel tot geestelijke groei. Maar men begrijpt niet waarover men het heeft. God heeft in zijn grote genade Christus als ons leven gegeven (1Jh5:11) en Hij is ons ‘Middel’ tot geestelijke groei in een persoonlijke omgang met Hem (zie Gl2:20), terwijl wij afzien van iedere bron in onszelf. Dit bewerkt de Heilige Geest in ons.

want als u naar het vlees leeft, zult u sterven; maar als u door de Geest de werkingen van het lichaam doodt, zult u leven. Rm8:13

Vers 8

Maar wij weten dat de wet goed is als iemand haar wettig gebruikt,

‘Wij weten’, gelovigen ‘weten’ wat er bij Gods genade past. De wet zelf is goed (in tegenstelling tot ‘fabels’), zoals Paulus ook in Rm7 zegt:

De wet is dus heilig, en het gebod is heilig en rechtvaardig en goed. Rm7:12

Maar de wet moet wel ‘wettig’ gebruikt worden, d.w.z. toegepast worden op de juiste personen. De wet werd aan Israël gegeven (Ex20), mensen die nog in hun zondige staat waren en was een ‘tuchtmeester’ tot op Christus (Gl3:24), en dus tijdelijk. De wet brengt de zonde aan het licht en veroordeelt (zie Rm3:20, 2Ko3:7,9). Een gelovige vandaag is niet meer onder de wet, maar onder de genade (Rm6:14).

Want Christus is het einde van de wet tot gerechtigheid voor ieder die gelooft. Rm10:4

Een gelovige is rechtvaardig verklaard in Christus en een nieuwe schepping (2Ko5:17). Hij is gestorven voor de wet (Rm7:4) en zijn leven bestaat nu uit Christus (Fp1:21). Christus leeft in de gelovige en bewerkt in hem/haar een nieuw verlangen om de wil van God te doen.

Vers 9

doordat hij dit weet dat de wet niet bestemd is voor een rechtvaardige, maar voor wettelozen en weerspannigen, voor goddelozen en zondaars, voor onheiligen en ongoddelijken, voor vadermoorders en moedermoorders, voor doodslagers,

Iemand die de wet op de juiste manier gebruikt weet dat deze niet is bestemd voor een rechtvaardige. Een rechtvaardige hoeft immers niet voorgehouden te worden wat hij niet mag! Hij heeft immers het verlangen niet om te stelen, te liegen, te moorden, etc. Vergelijk het met de politie die snelheidsovertreders flitst. Dit apparaat is niet bedoeld voor hen die zich aan de snelheid houden, maar voor de overtreeders. Zo is de wet bedoeld voor zondaars om hen de overtrekking te laten zien, zoals 'wettelozen' en 'weerspannigen', zij die lak hebben aan gezag. 'Godelozen en zondaars' leven bewust zonder God. Ze zijn 'onheiligen en ongodelijken'. Als voorbeelden noemt Paulus de 'vadermoorders en moedermoorders' en 'doodslagers', misdaden die het tegenovergestelde zijn van de genade en het vijfde en het zesde gebod overtreeden (Ex20:12-13).

Vers 10

hoereerders, hen die bij mannen liggen, mensenrovers, leugenaars, meinedigen en al wat verder ingaat tegen de gezonde leer,

Paulus noemt eerst de categorie seksuele zonden door 'hoereerders'en 'hen die bij mannen liggen' samen te voegen en zo alle zonden van seksuele aard samen te vatten. Dit geldt voor alle zonde op hetero- of op homoseksueel gebied. Het zijn overtrekkingen van het zevende gebod (Ex20:14). De wet maakt overduidelijk dat homoseksueel gedrag een zonde is. De overtreeders van het achtste gebod (Ex20:15; 21:16), 'mensenrovers' volgt, waarna 'leugenaars' en 'meinedigen', overtreeders van het negende gebod (Ex20:16) volgen. De lijst kan nog verder aangevuld worden, maar Paulus vat dit samen door te zeggen 'al wat verder ingaat tegen de gezonde leer (let op: niet 'de wet')'. De gezonde leer openbaart God in zijn liefde en heiligheid. Het is God tegen Wie gezondigd wordt.

Vers 11

volgens het evangelie van de heerlijkheid van de gelukkige God dat mij is toevertrouwd.

Hoewel de wet ook de heilige eisen van Gods gedachten weergeeft, gaat het evangelie van de heerlijkheid van de gelukkige God' een heel stuk verder. Helaas wordt dit onderscheid door velen niet gezien. De wet toont namelijk Gods *eisen*, maar het evangelie zijn *heerlijkheid*. Dit is zijn wezen, zijn volmaakte innerlijk in heiligheid, liefde en zijn genade, zoals deze is geopenbaard in zijn Zoon, vooral op het kruis.

*Want uit zijn volheid hebben wij allen ontvangen, en wel genade op genade.
Jh1:16*

Hij is de 'gelukkige God', want Hij vindt in zijn heerlijkheid volkomen geluk, dat is: in Zichzelf. Maar een ieder die zich stelt onder de genade, zal dit geluk ook kennen. Gods heerlijkheid is zijn liefde zoals dat zichtbaar werd op het kruis (Jh3:16), maar ook zijn heiligheid (2Ko5:21). Zijn heerlijkheid is de heerlijkheid van Christus (2Ko4:4). Dáár moeten wij ons mee leren bezig houden.

Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heer aanschouwen, worden naar hetzelfde beeld veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid, als door de Heer, de Geest. 2Ko3:18

Dit evangelie van de heerlijkheid van Christus was wel aan de apostelen en profeten geopenbaard (Ef3:5), maar is aan Paulus toevertrouwd. Hij was er de 'rentmeester' van (Ef3:2). Zijn ontmoeting met de verheerlijkte Heer was het startpunt en de inhoud van zijn boodschap.

Vers 12

Ik dank Christus Jezus, onze Heer, die mij kracht gegeven heeft, dat Hij mij trouw heeft geacht, daar Hij mij in de bediening gesteld heeft,

Er is een groot verschil tussen de leraars van de wet en de bediening van het evangelie van de genade. Paulus dankt de Heer Jezus, die hij 'onze' Heer noemt en hier Timotheüs in betreft. Hij gaf Paulus kracht om iedere keer weer het evangelie van de heerlijkheid van Christus te prediken. Paulus werd daarvoor trouw geacht door de Heer en deze had hem in de bediening gesteld. De trouw

van Paulus werd al door de Heer gezien toen hij nog als Saulus van Tarsus een wetsgetrouwe farizeeër was. Hoewel in ongelof, bewees hij dat zijn karakter gevormd was om trouw te zijn aan de zaak waaraan hij zich verbond. God ziet ons karakter, of ook wij trouw zijn in alles. Paulus werd op grond van zijn trouw in de bediening gesteld. Deze bediening bestond uit het verkondigen van de Zoon van God onder de volken (Gl1:16). De Heer geeft kracht, wij moeten trouw zijn in het spreken over en het en dienen van Christus. Ieder heeft zijn eigen bediening, hetzij openbaar hetzij privé.

Maar aan ieder van ons is de genade gegeven naar de maat van de gave van Christus. Ef4:7

Vers 13

mij die vroeger een lasteraar, een vervolger en een smader was; maar mij is barmhartigheid bewezen, omdat ik het onwetend heb gedaan, in ongelof;

Hoe groot is de genade van de Heer Jezus als je bedenkt wie Paulus vroeger was. De man die nu de heerlijkheid van Gods genade verkondigde, was vroeger een 'lasteraar, een vervolger en een smader'.

U hebt immers gehoord van mijn vroegere wandel in het jodendom: dat ik de gemeente van God uitermate vervolgte en haar verwoestte, en in het jodendom meer toenam dan vele leeftijdgenoten in mijn geslacht, daar ik een nog groter ijveraar was voor de overleveringen van mijn vaderen. Gl1:13-14

In deze dingen handelde Paulus toen ook met een rein geweten (Hd23:1; 2Tm1:3) en met grote inzet en trouw, hoewel hij de verkeerde dingen nastreefde. In de wet was geen enkele barmhartigheid voor anderen te vinden, en doordat aan Paulus barmhartigheid is bewezen, is zijn hele houding veranderd door het leren kennen van God in diens genade. Hij weet dat hij het uit onwetendheid gedaan heeft, in ongelof. Dit verkleinde niet zijn schuld, maar hij zondigde niet opzettelijk. Hij kende God niet werkelijk. Het bewijst dat de hoogste theologische opleiding, zoals Saulus van Tarsus deze had genoten, aan de voeten van Gamaliël (Hd22:3), geen enkele garantie bieden voor het begrijpen van de gezonde leer (hij was 'onwetend') en een vruchtbaar leven. Alleen als Christus voor ons een levende Heer is en wij met Hem verbonden zijn, is er vrucht.

Vers 14

en de genade van onze Heer is meer dan overvloedig geweest met geloof en liefde, die in Christus Jezus is.

De genade van de Heer Jezus is aan deze 'grootste van de zondaren' bewezen en dit heeft hem volkomen veranderd. Eerst kende hij God volgens de overleveringen van zijn voorvaderen, nu kende hij Hem persoonlijk. Bovendien is hem geloof en liefde door de Heilige Geest geschonken zodat er terecht kan worden gesproken over 'meer dan overvloedig'. Het is de rijkdom van zijn genade (Ef1:7). Al deze geschenken van Gods genade zijn 'in Christus Jezus' te vinden. In Hem is alles, buiten Hem niets.

Want hoeveel beloften van God er ook zijn, in Hem is het ja; daarom is ook door Hem het Amen, tot heerlijkheid van God door ons. 2Ko1:20

1 Timotheüs 1:15-20

We willen graag goed leren begrijpen wat de context is van deze brief. Vandaar een uitgebreide inleiding op het volgende gedeelte. De HERE God is, na de opstanding en verheerlijking van de Heer Jezus, iets totaal nieuws begonnen met de mens. Dit was in Hemzelf verborgen (Ef3:9), maar is aan ons openbaar geworden door de schriftelijke bediening van de apostel Paulus (Ef3:2; 1Tm1:12). Dit 'evangelie van de heerlijkheid van de gelukkige God' (1Tm1:11) of 'de verborgenheid van God' (Ko2:2), van zijn wil (Ef1:9) wordt vandaag steeds minder verkondigd en begrepen. Het houdt in:

1. Dat God een nieuwe mens heeft geschapen in zijn Zoon. In deze nieuwe mens heeft Hij volmaakte vreugde in tegenstelling tot de eerste mens uit Adam, die Hij heeft moeten veroordelen tot de dood. *...opdat Hij die twee in Zichzelf tot een nieuwe mens zou scheppen, vrede makend, en die beiden in een lichaam met God zou verzoenen door het kruis...Ef2:15-16.*
2. Deze nieuwe mens bestaat uit een hoofd, welke is Christus, de eeuwige Zoon en Schepper, verheerlijkt in de hemel en hoofd over alles, en het lichaam, de gemeente. Dit zijn alle verlost en behouden uit Jood en heiden die het evangelie van hun behoudenis hebben aangenomen. *...dat zij uit de volken mede-erfgenamen zijn en mede-ingelijfden en mededeelgenoten van de belofte in Christus Jezus...Ef3:6*
3. Omdat het lichaam één is met het hoofd is zij ook hemels van aard. Dit betekent dat al haar bronnen, rechten en hoop in de hemel is. Alles wat op aarde geldt als uiterlijke godsdienst, inclusief het Jodendom, heeft geen toepassing op de gemeente. Ze is ervoor gestorven. *Als u met Christus aan de elementen van de wereld bent afgestorven, waarom onderwerpt u zich,*

alsof u in de wereld leeft, aan inzetten: raak niet en smaak niet en roer niet aan? Ko2:20-21

4. Christus, die de eeuwige geliefde van de Vader is, woont in de gemeente (Ko1:27) die vooral bestaat uit heidenen. Hij is de hoop van de heerlijkheid die straks openbaar wordt, namelijk zijn heerlijkheid in de gemeente, de heerlijkheid van God.
5. Vanwege deze roeping, is het de verantwoordelijkheid van de gemeente om uitdrukking te geven aan deze raad van God en aan haar roeping. *Ik vermaan u dan, ik, de gevangene in de Heer, dat u wandelt waardig de roeping waarmee u bent geroepen, Ef4:1*
6. Dit gebeurt door het onderhouden van alle inzetten gegeven door de apostel Paulus (1Ko11:2; 14:37; 2Ts2:15), die in het licht stelt wat het rentmeesterschap ('orde') is van deze verborgenheid, Christus en de gemeente als één nieuwe mens. Zie Ef3:9
7. Deze orde wordt o.a. in deze brief aan Timotheüs toegepast op de gemeente als huis van God. Ons gedrag bepaalt in hoeverre we de verborgenheid hebben begrepen. 1Tm3:15

Doordat wij ons voegen naar de orde van het huis, de gemeente, wordt aan alle machten en overheden duidelijk welke wijsheid God heeft geopenbaard in de gemeente (zie 1Ko11:10; Ef3:10). Paulus is de uitverkoren dienaar van God om de gemeente te leren wat deze orde is, het rentmeesterschap van de verborgenheid. Hij leerde dit niet alleen, maar in zijn leven was dit rentmeesterschap volkomen duidelijk openbaar geworden. Hij, de geroepen apostel, heeft via zijn brieven ons instructies gegeven hoe te leven overeenkomstig de roeping van God. Timotheüs is degene die dit 'bevel' communiceerde in Efeze namens Paulus, maar staat ook model voor iedere individuele gelovige die in deze tijd een 'mens Gods' (1Tm6:11) wil zijn waarin gezien wordt dat wat past bij de plannen en voornemens van God met zijn huis. Deze 'mens Gods' zal ook de goede strijd strijden voor de gezonde leer en persoonlijk een voorbeeld zijn voor anderen.

Vers 15

Het woord is betrouwbaar en alle aanneming waard, dat Christus Jezus in de wereld is gekomen om zondaars te behouden, van wie ik de voornaamsten ben.

Paulus was een vervolger van de gemeente (vs13), maar is barmhartigheid bewezen voor deze belangrijke taak om het woord van God te voleindigen (Ko1:25). Hij schrijft: 'Het woord is betrouwbaar'. Dit vinden we in alle pastorale brieven (1Tm3:1;4:9; 2Tm2:11; Tt3:8). 'En alle aanneming waard' vinden we ook nog in 4:9. God wijst de gemeente op zijn woord. Wij hebben aan dit woord genoeg. Door aanneming van dit woord volgt de zegen, zo is vandaag de orde. Het woord leert dat Christus in de wereld is gekomen om daaruit zondaars te behouden. Hij kwam niet om de wereld te verbeteren, maar om uit deze wereld een volk te roepen tot Zichzelf (zie Gl1:4). Door aanneming van dit woord volgt behoudenis uit deze wereld die onder het oordeel ligt. Paulus beseft zich steeds meer dat hij de voornaamste van de zondaren is (niet: 'was'). Dit komt omdat hij steeds meer onder de indruk kwam van de grootheid van Christus. Een 'licht uit de hemel' omstraalde hem (Hd9:3), later noemt hij dit een 'fel licht' (Hd22:6) en weer later 'licht uit de hemel, sterker dan de glans van de zon' (Hd26:13).

Vers 16

Maar mij is daarom barmhartigheid bewezen, opdat Christus Jezus aan mij, de voornaamste, al zijn lankmoedigheid bewees tot een voorbeeld voor hen die in Hem zouden geloven tot het eeuwige leven.

Omdat Paulus het uitverkoren vat was om de verborgenheid van God openbaar te maken, is het niet toevallig dat hij een dergelijk verleden had als vervolger van de gemeente. In die hoedanigheid heeft hij gezien dat hij in werkelijkheid het hoofd, Christus vervolgde (zie Hd9:4-5 waar de Heer tot Paulus zegt: 'Waarom vervolg je Mij?'). Zo leerde hij in de kiem al de waarheid van de nieuwe mens, de verborgenheid van de Christus. Het feit dat hij een wetsgetrouwe farizeeër was, heeft ertoe bijgedragen dat hij des te meer begreep hoe nutteloos dit was in het licht van Gods genade. Hem was barmhartigheid bewezen met een doel: hij zou een voorbeeld zijn voor iedere gelovige die deel heeft aan het geloof

tot het eeuwige leven. (Bij Paulus is dit eeuwige leven straks als we bij Hem zijn en volmaakt kunnen genieten van de gemeenschap met de Vader en de Zoon, zie ook Rm6:22; Tt3:7.). Niet alleen is Paulus een voorbeeld als het gaat om de bekering vanuit een opstandig en vijandig leven, maar ook als de slaaf van Christus die zegt: 'wees mijn navolgers' (1Ko11:1; Fp3:17). Als een vijand van God, de voornaamste, zoals Paulus was, tot een slaaf van Christus kan worden, dan is dat een voorbeeld van de lankmoedigheid en de barmhartigheid van God voor een ieder die gelooft, hoe zijn/haar vroegere leven er ook uit heeft gezien.

Vers 17

De Koning der eeuwen nu, de onvergankelijke, onzichtbare, enige God, zij eer en heerlijkheid tot in alle eeuwigheid! Amen.

Paulus barst uit in spontane lofprijzing als hij schrijft over de genade die hem is bewezen. Onze dankzegging hangt af van ons zicht op de genade van God. Het kan snel iets worden dat erbij hoort en deel is van gewoonte en traditie. Maar de Heer wil iedere keer weer dat onze aanbidding en lofprijzing fris en nieuw is. Daarvoor hebben we blijvend zicht nodig, door de Heilige Geest op 'de Koning der eeuwen, de onvergankelijke, onzichtbare enige God'. Zijn *wijsheid* leidt in Rm11:33-36 tot lofprijs, zijn *liefde* in Ef3:21. Hoe meer van zijn heerlijkheden we gaan zien, hoe meer we 'overvloeien' van dankbaarheid (Ko2:7). Daarom is het zo belangrijk dat al het onderwijs tot doel heeft om de heerlijkheid van God zichtbaar geworden in de onnaspeurlijke rijkdom van Christus centraal te stellen. 'Hem verkondigen wij' zegt Paulus daarom ook in Ko1:28. Hij is de koning der eeuwen, alles is in zijn bestuur, niets ontgaat Hem, ieder leven kent Hij. Hij is onvergankelijk, tegenover dit vergankelijke bestaan en Hij is onzichtbaar, maar zichtbaar geworden in Christus. Met een 'amen', 'het is zo', sluit Paulus deze korte lofprijzing af. God staat centraal, de mens neemt aan wat Hij van zichzelf heeft geopenbaard in zijn woord en handelt daar naar.

Vers 18a

Dit bevel vertrouw ik je toe, mijn kind Timotheüs,

De verzen 6-17 waren als het ware een tussenzin. Hierin schetst Paulus een beeld van de genade van God tegenover hen die weer de wet willen invoeren in de gemeente. Maar in vers 3-4 had Paulus Timotheüs met apostolisch gezag aangespoord anderen te bevelen geen andere leer te brengen dan de leer van de genade welke de gezonde leer is. Het doel van dit bevel was liefde zoals in vers 5 uitgelegd. Timotheüs kreeg dus dit bevel door zijn geestelijke vader toevertrouwd. Deze jonge gelovige kreeg een grote verantwoordelijkheid en werd hiervoor aangespoord en bemoedigd zoals we dat vandaag ook zouden moeten doen met jonge gelovigen die een bepaalde bediening uitoefenen. Het bevel is van apostolische aard, wat inhoudt dat dit overeenkomt met Gods gedachten over de gemeente.

Vers 18b

overeenkomstig de voorafgegane profetieën over jou,

Vandaag wordt het woord van God steeds meer naar de zijkant van onze aandacht geduwd doordat sommigen leren dat er 'profetieën' over anderen uitgesproken kunnen worden. Dit zijn, volgens hen, 'woorden van kennis' (een term uit 1Ko12:8) over anderen. Deze invloed moeten wij buiten de gemeente houden. Het zal de honger naar het woord van God steeds meer wegnemen vanwege de zucht naar buiten-Bijbelse openbaringen. Wat Paulus hier bedoelt met 'profetieën' zijn geen bijzondere openbaringen over Timotheüs die anderen gehad zouden hebben, maar eenvoudige voorzeggingen die waren gebaseerd op wat al van hem duidelijk was aan anderen.

*Timotheüs (...) die een goed getuigenis had van de broeders in Lystra en Iconium.
Hd16:2*

Ze zagen in hem wat Gods Geest in hem deed. We herkennen een bediening in iemand doordat de Geest dit duidelijk maakt via dat wat de persoon al laat zien van zijn gaven. De genadegaven waren al in Timotheüs (1Tm4:14) en de oudsten en Paulus vereenzelvigden zich met deze gaven door Timotheüs de handen op te leggen (zie 1Tm4:14; 2Tm1:6).

Vers 18c

opdat je door deze de goede strijd strijdt,

De strijd waar Timotheüs mee te maken had was de strijd van het geloof (zie 6:12). De inhoud van het geloof wordt hier bedoeld. Timotheüs moest anderen bevelen geen andere leer te brengen dat de gezonde leer, de geloofsinhoud. Dit was en is een strijd omdat er vele valse leringen zijn en ook vele leringen door mensen bedacht. Timotheüs kon zich door de profetieën die men over hem had gedaan, sterken in de gedachte dat hij door de Heer was aangesteld om te strijden voor het geloof dat eenmaal aan de heiligen is overgeleverd (Jd:3).

Vers 19

terwijl je het geloof behoudt en een goed geweten, dat sommigen van zich hebben gestoten, waardoor zij aangaande het geloof schipbreuk hebben geleden.

Als je in de strijd komt om de belangen van de Heer te verdedigen, dan kan er wel eens sprake zijn van ontmoediging. Paulus moedigt Timotheüs aan het geloof, dat is: het vertrouwen op de Heer, te behouden. Paulus had dit behouden (2Tm4:7) en we mogen op Hem vertrouwen dat Hij ons vasthoudt. Als we namelijk pal staan voor de waarheid krijgen we onherroepelijk te maken met tegenstand. Een ander punt is het geweten, dat moet goed blijven. Er kunnen soms in de strijd momenten zijn dat je voor je eigen eer gaat, maar dit zal tegen ons geweten ingaan. Als we onze eigen wil volgen zal ons geweten niet meer zuiver zijn. Sommigen hebben dit geweten 'van zich gestoten' en hebben aangaande het geloof schipbreuk geleden. Ze hebben inhoudelijk ('het geloof') afstand genomen van de gezonde leer. De Bijbel wordt soms gebruikt om eigen belangen te promoten en misstanden goed te praten. Velen hebben vandaag in dit opzicht schipbreuk geleden, dat begint met het negeren van het eigen geweten dat door de Heilige Geest nog wordt aangescherpt.

Vers 20

Onder hen zijn Hymeneüs en Alexander, die ik aan de satan heb overgegeven, opdat hun het lasteren wordt afgeleerd.

Paulus noemt twee personen bij wie dit is gebeurd: Hymeneüs en Alexander. Zij ‘lasterden’ kennelijk tegen de waarheid. Hymeneüs, waarschijnlijk dezelfde, vinden we ook in 2Tm2:17 waar staat dat hij van de waarheid was afgeweken. Paulus had als apostel de volmacht om hen aan de satan over te leveren, zoals hij dat ook doet met iemand in 1Ko5:3-5

Want ik, naar het lichaam afwezig maar naar de geest aanwezig, heb reeds, alsof ik aanwezig was, hem geoordeeld die dit zo bedreven heeft, in de naam van onze Heer Jezus Christus (als u en mijn geest vergaderd zijn met de kracht van onze Heer Jezus) zo iemand aan de satan over te geven tot verderf van het vlees, opdat de geest behouden wordt in de dag van de Heer Jezus.

Paulus had het gezag hen uit de gemeente te zetten en hen over te leveren aan satan. De satan, naar wie deze twee hadden geluisterd, werd nu het middel in de regeringswegen van God, om hen te tuchtigen en terug te brengen tot de waarheid. Het lasteren zou hen zo worden afgeleerd als ze de consequenties hiervan zouden voelen. De maatregel is ‘opdat’, zoals ook in de tekst hierboven. ‘de geest behouden wordt’. De gemeente heeft de verantwoordelijkheid ieder die blijft volharden in verkeerde leer of zonde, te verwijderen uit de gemeenschap (1Ko5:13) met dit doel. Dit zal dan moeten worden geaccepteerd door alle andere gemeenten in de hele wereld. Hoe ver zijn wij al afgegleden van dit model!

1 Timotheüs 2

Bij de overdenking van deze brief is het belangrijk om de sleutel te hebben tot de uitleg ervan. Deze vinden we in hoofdstuk 3 vers 15:

*‘Maar als ik uitblijf, schrijf ik opdat je weet **hoe men zich moet gedragen** in het huis van God, dat is de gemeente van de levende God, de pilaar en grondslag van de waarheid’.*

Het gaat in deze brief om het *gedrag* in het huis van God, dat is de gemeente. Omdat de gemeente de ‘pilaar en grondslag van de waarheid’ is, behoort ons gedrag ook overeen te komen met de waarheid. God woont in de gemeente als het huis van God (Ef2:21-22), zijn tempel en dus moet het gedrag van de gelovigen in wie Hij woont, passen bij zijn wezen. Dit gedrag heeft betrekking op ongelovigen, zodat de Heiland wordt vertegenwoordigd, en op medegelovigen, zodat het karakter van dit huis zichtbaar wordt. Iedere gelovige zou moeten worden gekenmerkt door godsvrucht (2:2,10; 3:16; 6:11). Deze wordt gevormd doordat men Christus voor ogen houdt, zoals we zien in 3:16. Zoals Hij is, moet ook het huis van God zijn. Vandaar dat we nu gaan kijken naar een aantal praktische kenmerken van zij die het huis van God vormen op aarde. In dit hoofdstuk zijn dat:

1. Het gebed en de verantwoordelijke plaats van de man hierin in het openbaar.
2. Het uiterlijk en het gedrag van de vrouw in haar openbare wandel.

Als we in dit hoofdstuk zullen bespreken wat Gods gedachten zijn t.a.v. de plaats van de man en de vrouw, zal dit in onze tijd op veel weerstand of onbegrip stuiten.

Vers 1

Ik vermaan dan allereerst dat smekingen, gebeden, voorbiddingen en dankzeggingen gedaan worden voor alle mensen,

Paulus had zijn medewerker Timotheüs in Efeze gelaten om daar de gemeente te dienen in het onderwijs van de apostel. Zij moesten het bevel dat Paulus Timotheüs had toevertrouwd gehoorzamen (1:18). Naast het wegdoen van verkeerde leer (1:3), moest Timotheüs de gemeente verder in de gedachten van God leiden die Hij heeft aangaande zijn huis. Het eerste kenmerk van dit huis is dat het een huis van gebed zou behoren te zijn.

Hun brandoffers en hun slachtoffers zullen welgevallig zijn op Mijn altaar. Want Mijn huis zal een huis van gebed genoemd worden voor alle volken. Js56:7

Zie ook Mk11:17. Paulus wil de gemeente in Efeze oproepen om 'allereerst' te smeken, te bidden, voorbede te doen en te danken. Danken behoren wij in alles te doen (1Ts5:17), omdat wij weten dat Hij ons hoort (1Jh5:15) en doet wat naar zijn wil is. Afhankelijkheid van God is een zeer belangrijk element van de gemeente als het huis van God en het gebed neemt daarom de eerste plaats in. Men behoort voor 'alle mensen' te bidden, dat zij tot bekering komen. De eerste gemeente kwam voor dit doel samen (Hd1:14; 2:42; 4:24; 12:12). Vandaag wordt het gebed verwaarloosd, getuige de opkomst bij bidstonden. Toch zijn dit ook samenkomsten van de gemeente.

Vers 2

voor koningen en alle hooggeplaatsten, opdat wij een rustig en stil leven leiden in alle godsvrucht en eerbaarheid.

Speciaal voor de politieke leiders vraagt Paulus gebed. We worden opgeroepen te bidden voor hen die ons vervolgen (Mt5:44). Zodra we dat doen, is er rust in onze harten tegenover hen, in plaats van bitterheid of opstand. 'Alle' godsvrucht

(ontzag voor de Heer en zijn woord op alle terreinen) en eerbaarheid zullen onze levens kenmerken. We hebben dan een rustig en stil leven. Gedrag volgt dus op het leven in gebed. Er is vandaag een stroming die 'gebed voor onze stad' promoot, waarbij de gelovigen worden opgeroepen te bidden voor de stad waarin zij wonen. Nu is dit op zichzelf niet verkeerd, maar dit gedeelte toont dat wij voor alle mensen moeten bidden en in het bijzonder ook voor hen die over ons zijn gesteld. Laten we niet anders doen dan dat er geschreven staat.

Vers 3

Dit is goed en aangenaam voor God, onze Heiland,

God wordt de 'Heiland' (Onderhouder, Behouder) genoemd. Zijn hart gaat uit naar alle mensen (zie vs4). Het is daarom goed en aangenaam voor Hem als de gelovigen veel bidden voor die mensen. Hij is bijzonder verheugd als zijn kinderen Hem bidden om het behoud van anderen.

Vers 4

die wil dat alle mensen behouden worden en tot kennis van de waarheid komen.

Het is Gods wil dat alle mensen behouden worden door geloof in Christus, die is gestorven voor zondaren (1:15). Dat God dit wil betekent overigens niet dat ook daadwerkelijk alle mensen behouden zullen worden. Hoewel zijn genade voor alle mensen is verschenen in de persoon van Christus (Tt2:11), gaan er toch mensen verloren omdat ze niet willen geloven (Mt23:37). Dit neemt niets af aan het verlangen van God, zijn 'wensende' wil, wat niet hetzelfde is als zijn raadsbesluiten (Ef1:12). Deze worden volkomen uitgevoerd in en door de Zoon. God wil, naast dat alle mensen behouden worden, ook dat zij allen tot kennis van de waarheid komen en dat is dat zij de heerlijkheid van zijn Zoon zullen kennen. De waarheid wordt gekend en beleefd in de gemeente (3:16). De plaatselijke gemeente is de plek waar de gelovigen de kennis van de waarheid, Christus gestalte geven.

Vers 5

Want er is één God en één middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus,

De behoudenis en kennis van de waarheid kan men bereiken doordat men de ene middelaar leert kennen die tot de ene God leidt. Er is maar één naam gegeven waardoor wij behouden moeten worden (Hd4:12). Dit is de naam van de mens Christus Jezus. Hij is nu in de hemel nog steeds mens en zal dit altijd blijven.

Vers 6

die Zichzelf gegeven heeft tot een losprijs voor allen, volgens het getuigenis op zijn eigen tijd;

Christus Jezus, de enige volmaakte mens die ooit heeft geleefd, die ook God is (Rm9:5) heeft Zichzelf gegeven tot een losprijs voor allen. Het was zijn wil zijn eigen leven te geven voor de redding van zondaren. Hij kon de zonden dragen omdat Hij zondeloos was en volkomen mens was (Hb2:14). Zijn offer strekt zich uit tot allen, hoewel niet allen er gebruik van maken. 'Voor allen' betekent hier 'zich uitstrekkend tot allen', terwijl 'voor velen' in Mt20:28 ('*Zoals de Zoon des mensen niet is gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en Zijn leven te geven tot een losprijs voor velen*') betekent 'in plaats van'.

daar wij tot dit oordeel zijn gekomen, dat Een voor allen gestorven is; dus zijn zij allen gestorven. En Hij is voor allen gestorven, opdat zij die leven, niet meer voor zichzelf leven, maar voor Hem die voor hen is gestorven en opgewekt. 2Ko5:15

Het getuigenis van dit evangelie van de genade van God is op zijn eigen tijd gekomen, nadat de Heer de Heilige Geest heeft uitgestort en men dit evangelie ging verkondigen.

Vers 7

waartoe ik gesteld ben als prediker en apostel - ik zeg de waarheid, ik lieg niet -, als leraar van de volken in geloof en waarheid.

Paulus is hiertoe aangesteld als prediker en apostel, om te getuigen van de genade van God (Hd20:24). Hij zegt de waarheid over zichzelf, zonder leugen. Paulus is de leraar van de volken over dat wat hij gezien heeft in de verheerlijkte Heer.

Maar sta op en ga op je voeten staan; want daartoe ben Ik je verschenen, om je voor te bestemmen tot een dienaar en getuige zowel van wat je van Mij hebt gezien als van dat waarin Ik je zal verschijnen, terwijl Ik je wegneem uit het volk en uit de volken, tot welke Ik je zend om hun ogen te openen, Hd26:16-17

Paulus verkondigde Christus (Ko1:28), de verhoogde Heer in Wie de genade van God openbaar is geworden. Dit deed hij 'in geloof en waarheid', niet in de sfeer van sociale verbetering of theologische discussies, maar door afhankelijkheid van Gods woord. Paulus' brieven bevatten de waarheid, die we hebben aan te nemen. Hoewel er vandaag steeds meer verzet komt tegen zijn onderwijs, hebben wij die in geloof te aanvaarden.

Vers 8

Ik wil dan dat mannen in elke plaats bidden met opheffing van heilige handen, zonder toorn en twist.

Er volgt, na dit getuigenis van Gods genade, een nieuw onderwerp. 'Ik wil' is hier, blijkens vers 7, hetzelfde als 'God wil'. Als mannen in het openbaar bidden 'in elke plaats', dus waar men ook samenkomt (1Ko1:2), dan moet dit zijn vanuit een heilige levenswandel. Vroeger hief men de handen op tijdens het gebed, vandaag zijn we dat niet gewend. Maar iedere man die in het openbaar bidt, mag niet verbonden zijn met toorn (opwellingen van emotionele woede) en twist (zinloze discussies) naar anderen toe, anders is hij geen waardige vertegenwoordiger van God. Het huis van God is, naast een huis van gebed, ook een heilig huis (1Ko3:17). Bij het openbare gebed behoren mannen voor te gaan waar mannen aanwezig zijn. Als vrouwen bidden, dan behoort hun hoofd gedekt te zijn (zie 1Ko11:5). Denk hierbij aan gebedsbijeenkomsten of aan huiskringen. Als het gaat om openbaar gebed, en het betreft een samenkomst van de gemeente, is het niet toegestaan dat vrouwen hieraan deelnemen, zij moeten zwijgen in de gemeente (1Ko14:34-35). Zie ook onder vers 11. Helaas is dit gebod van de apostel al vrijwel overal genegeerd. Het is

ook niet de bedoeling dat er maar één man bidt, zoals in vele kerken, maar meerdere tijdens de momenten van gebed, 'op elke plaats'.

Vers 9

Evenzo dat ook vrouwen zich tooien in waardige kleding met bescheidenheid en ingetogenheid, niet met haarvlechten en goud of parels of kostbare kleding;

'Evenzo' is: 'ook wil ik dat...'. Er volgt dus ook een apostolisch bevel voor de vrouwen. Voor hen geldt: Zij moeten niet uiterlijk onwaardig gekleed zijn, maar ingetogen en bescheiden. Haarvlechten, goud, parels en kostbare kleding vestigen de aandacht op haar, en dat wil de apostel niet. Vrouwen moeten door hun houding opvallen en niet door hun kleding of haardracht. Sieraden, haarvlechten en mooie kleding zijn niet verkeerd, maar wel als deze dingen gebruikt worden om de aandacht richten op zichzelf. De vrouw die van nature, na de zondeval, een verlangen heeft om begeerd te worden, mag dit niet toestaan in haar uiterlijke voorkomen. Zo behoort de man leiding te nemen in gebed en de vrouw zich onderdanig op te stellen.

Vers 10

maar - zoals het vrouwen past die belijden godvrezend te zijn - door goede werken.

Als vrouwen belijden godvrezend te zijn, dan behoren de goede werken haar getuigenis te zijn en niet haar uiterlijke voorkomen. Van veel vrouwen in de Bijbel wordt getuigenis gegeven van goede werken die typerend zijn juist voor vrouwen:

- Maria Magdalena, Johanna en Susanna dienden Jezus met hun bezittingen. Lk8:3
- Maria zalfde het hoofd van de Heer met kostbare olie. Mt26:7-10
- Dorkas maakte onderkleden en mantels voor de armen. Hd9:36,39

- Maria, de moeder van Markus, opende haar huis voor het gebed. Hd12:12
- Lydia opende haar huis voor Paulus en de zijnen. Hd16:14-15
- Priscilla legde met haar man Apollos de wegen van de Heer uit. Hd18:26
- Phebe verleende bijstand aan velen, waaronder Paulus. Rm16:2

Vers 11

<i>Een vrouw moet zich stil, in alle onderdanigheid laten leren;</i>

Over dit en het volgende vers is al heel wat geschreven en gezegd. Het past mij daarom met de grootst mogelijke voorzichtigheid te proberen de bedoeling van de apostel te achterhalen zonder daarbij te 'strak' te lezen, en dus de plaats van de vrouw in te perken, maar ook zonder daarbij te 'los' te lezen en hiermee haar plaats te ruim te nemen. Ik zal dus wat uitgebreider ingaan op deze kwestie ook gezien het feit dat bijna in alle kerken en gemeenten al vrouwen oudste of ouderling mogen worden of op zijn minst mogen preken, voorganger zijn of onderwijs geven. Het is dus erg belangrijk, niet om onze eigen gevoelens te laten spreken, maar om te kijken naar wat de Bijbel hierover leert.

Paulus gaat nu over op het enkelvoud 'een vrouw', om verder uit te weiden over haar verhouding tot de man *in het algemeen* (dus niet: haar man zoals sommigen willen lezen). De algemene strekking van dit vers en het volgende is voor een ieder die dit eenvoudig leest: zij mag geen plaats van gezag bekleden in het huis van God over de man. De vrouw moet een houding van afhankelijkheid hebben, zich *laten* leren in *alle* onderdanigheid. Kennelijk was er in Efeze al sprake van stemmen om de vrouw een positie te geven van gezag in het onderwijs of misschien was dit al gebeurd. In ieder geval vindt Paulus het nodig de orde in de gemeente te herstellen zoals God dit graag wenst. Bovendien is dit een *algemeen geldend beginsel tussen mannen en vrouwen*, ook buiten het huis van God, vandaar niet 'broeder' en 'zuster', maar 'man' en 'vrouw'. Het beginsel gaat namelijk terug op de schepping en de zondeval, zie vs13-14. De vrouw moet 'stil' zijn, wat we ook aan het eind van vers 12 vinden. Dit 'stil' zijn betekent hier niet dat ze niets mag zeggen, maar dat zij een ondergeschikte houding aanneemt t.o.v. de man. Dit vinden we in de hele Bijbel terug, zie de geciteerde tekst uit 1Ko14 onder vs12 hieronder. Onder

invloed van de tijdgeest van het feminisme en als gevolg van de passiviteit van veel mannen binnen de gemeente zijn deze dingen in veel gemeenten losgelaten. Het gaat in deze tekst om leren in het openbaar. Een vrouw behoort zich te laten leren en niet zelf onderwijs te geven vanuit Gods woord. Paulus spreekt over het gezaghebbend leren in de gemeente. Een vrouw kan prima kleine kinderen of andere zusters onderwijzen (zie Tt2:2-3, waar het gaat om praktisch leren en niet om inhoudelijke leer) in de privésfeer, maar zodra het gaat gezaghebbend leren, is Paulus helder.

Vers 12

maar ik sta aan een vrouw niet toe dat zij leert of over een man heerst, maar zij moet stil zijn.

Paulus, door Christus aangesteld als apostel en dus zijn bevelen gevend (1Th4:2), staat niet toe dat een vrouw leert, waar dan ook, of over een man heerst. De vraag is of Paulus met 'leert' bedoelt 'leren in het algemeen' of 'leren aan de man'. Hoewel zij kan profeteren (1Ko11:5), de waarheid van God toepassen op het dagelijkse leven, en lerares van het goede kan zijn (Tt2:3), mag zij niet leren, dat is Gods woord uitleggen, dus ook niet aan vrouwen. Het past een vrouw niet deze positie in te nemen. In persoonlijke gesprekken of een huiselijke sfeer kan zij wel spreken over Gods woord. We zien dat Priscilla dit samen met haar man doet als zij Apollos onderwijzen.

En deze begon vrijmoedig te spreken in de synagoge. Toen nu Priscilla en Aquila hem hadden gehoord, namen zij hem met zich mee en legden hem de weg van God nauwkeuriger uit. Hd18:26

De vrouw kan dus anderen onderwijzen, maar hier in 1Tm gaat het over gezaghebbend onderwijs geven in de publieke sfeer. De man is geroepen om te leren in het openbaar, de vrouw om stil te zijn. Ze kan, met gedekt hoofd, profeteren, namens God tot haar omgeving spreken (1Ko11:5). Maar het is hen zelfs niet toegestaan iets aan hun mannen te vragen in het openbaar!

Laten de vrouwen zwijgen in de gemeenten; want het is hun niet geoorloofd te spreken, maar laten zij onderdanig zijn, zoals ook de wet zegt. En als zij iets willen leren, laten zij thuis hun eigen mannen vragen; want het is schandelijk voor een vrouw te spreken in de gemeente. 1Ko14:34-35

‘Zij moet stil zijn’. Vers 11 begon met dit woord ‘stil’ en vers 12 eindigt ermee. De algemene strekking is volstrekt helder, hoewel er in de praktische invulling soms best nog wel lastige vragen overblijven. Mag een vrouw tieners onderwijzen over Gods woord? Kan zij wel Bijbeluitleg geven aan zusters als er simpelweg geen mannen beschikbaar zijn? Hierin leren we toch ook dat niet alles precies voorgeschreven is. Veel hangt ook af van onze afhankelijkheid van de Heer en ons inzicht in zijn wil. Helaas neemt het aantal vrouwen fors toe die gezaghebbend onderwijs geven, dominee worden of voorgangster. En in hoeveel gemeenten zijn er niet vrouwen als oudsten aangesteld? Als mannen hun verantwoordelijkheid zouden nemen hierin zouden er ook misschien minder vrouwen zijn die de openbare plaats van lerares willen bekleden.

Vers 13

Want Adam is eerst geformeerd, daarna Eva;

Met dit ‘want’ geeft Paulus de reden aan dat de vrouw stil moet zijn, ondergeschikt aan de man. Het gaat om de orde die er is in de schepping. Adam was als eerste geschapen, de vrouw was uit Adam. Dit geeft aan dat Paulus de voorschriften van vs11 en 12 niet beperkt tot het huis van God. Het gaat immers om de scheppingsorde, de natuurlijke identiteit van de vrouw en de man.

Want de man is niet uit de vrouw, maar de vrouw uit de man; want de man is ook niet geschapen om de vrouw, maar de vrouw om de man. 1Ko11:8-9

Hierin zien we dat het vrouwelijke in de scheppingsorde afhankelijk is van het mannelijke aan wie God het gebod gaf om niet te eten van de ene boom. Toen Christus in de wereld kwam werd de volgorde als het om gezag gaat: God – Christus – man -vrouw.

Maar ik wil dat u weet, dat Christus het hoofd is van iedere man, en de man het hoofd van de vrouw, en God het hoofd van Christus. 1Ko11:3

Algemeen geldt dat de man het hoofd is van de vrouw.

Vers 14

en Adam werd niet verleid, maar de vrouw werd verleid en viel in overtreding.

De slang verleidde niet Adam, maar Eva 'door haar sluwheid' (2Ko11:3) aan wie God niet rechtstreeks het gebod had gegeven. Zij, de afhankelijke van de man, werd verleid. Zij heeft zich onder haar hoofd vandaan begeven en is op eigen gelegenheid in discussie gegaan met de slang. De slang wist dat zij kwetsbaarder was. Zij viel in overtreding, omdat ze onafhankelijk van de man handelde. Adam had haar leiderschap moeten weigeren hierin. De man, die minder door gevoel en emotie beheerst wordt van nature, en juist meer door het verstandelijke, is meer geschikt om te leren naar de scheppingsorde, terwijl de vrouw, met haar ontvankelijke natuur, meer openstaat voor geestelijke verleiding. Dit maakt overigens wel duidelijk dat Adam een grotere schuld had in de zondeval. Hij viel terwijl hij wist wat het gebod was. Hij zondigde als hoofd over de vrouw, de vrouw werd verleid als ondergeschikt aan de man.

Vers 15

Maar zij zal bewaard blijven tijdens het ter wereld brengen van kinderen, als zij blijven in geloof, liefde en heiliging, met ingetogenheid.

God bewaart de vrouwen in zijn genade als zij kinderen ter wereld brengen, maar zij moet wel haar plaats innemen in het huis van God. Deze is een plaats van geloof, liefde, heiliging, met ingetogenheid.

Evenzo, vrouwen, weest aan uw eigen mannen onderdanig, opdat, ook als sommigen ongehoorzaam zijn aan het woord, zij door de wandel van hun vrouwen zonder woord gewonnen worden, wanneer zij uw kuise wandel in vrees hebben opgemerkt. Laat uw versiering niet de uiterlijke zijn: het vlechten van het haar en het omhangen van gouden dingen of het aantrekken van kleren, maar de verborgen mens van het hart, in de onvergankelijke versiering van de zachtmoedige en stille geest, die kostbaar is voor God. 1Pt3:1-4

Haar algemene plaats in het huis van God is hier het onderwerp. Dat er vrouwen zijn die niet trouwen of geen kinderen kunnen krijgen is uiteraard ook een feit. Voor iedere vrouw heeft de Heer zijn weg, maar als het gaat om het algemene doel van God met een vrouw binnen de gemeente, dan is dat dat zij geroepen is om kinderen te krijgen, een plaats van onderdanigheid in

te nemen en specifieke goede werken voort te brengen die passen bij haar identiteit als vrouw.

1 Timotheüs 3:1-7

God heeft van het begin af, voor de wereld was, het verlangen gehad een volk voor zijn eigen naam te hebben:

Simeon heeft verhaald hoe God in het eerst erop heeft toegezien uit de volken een volk aan te nemen voor zijn naam. Hd15:14

Dit volk is de gemeente, alle gelovigen van na het kruis tot aan de opname, bestaande uit Jood en heiden. De gemeente wordt in het NT voorgesteld als het lichaam van Christus en als het huis van God. Als het lichaam van Christus is zij de nieuwe mens, in Hem gezet in de hemelse gewesten (Ef2:6), terwijl de Heer door de Heilige Geest in de gemeente werkt in de afzonderlijke leden om de Zoon van God in deze wereld te openbaren (Gl1:15). Als het huis van God is zij de woonplaats van God en toont zij de kenmerken van God de Heiland aan de wereld. In het lichaam van Christus functioneren gaven, van ieder lid, tot opbouw, in het huis van God spreken we van 'ambten' van sommigen die op het gedrag toezien. Het lichaam van Christus is wereldwijd terwijl het huis van God iets plaatselijks is. Apostelen, profeten, evangelisten, leraars en herders dienen het wereldwijde lichaam, terwijl oudsten en diakenen zorg dragen voor de plaatselijke gemeente.

Vers 1

Het woord is betrouwbaar: als iemand streeft naar het opzienschap, begeert hij een goed werk.

Bij het huis van God hoort een passend gedrag (3:15). Volgens het betrouwbare woord zijn er opzieners nodig in het huis van God om toe te zien op de gelovigen en hun geestelijk leven. Het woord 'opziener' (Gr. Episkopos) betekent 'iemand die zorgvuldig toezicht houdt'. Een opziener wordt ook 'oudste' (Gr. Presbyter) genoemd (zie Hd20:17 en 28; Tt1:5 en 7). Het woord 'oudste' laat zien dat het iemand is met levenservaring en een gerijpt geestelijk leven. Broeders (oudsten zijn mannen in de Bijbel) kunnen streven naar het opzienerschap. Zij zullen door het woord bemoedigd worden dit te doen. Het is een 'goed werk' want een gemeente staat of valt met de oudsten. Helaas begeren velen een ambt i.p.v. een werk want het vlees is gevoelig voor positie zoals ook 1Pt5:3 en 3Jh:9.

Oudsten bepalen voor een groot deel de *geestelijke* koers. Als we kijken naar Hd20 zien we de volgende taken van de oudsten:

1. Ze behoren toe te zien op zichzelf en op de hele kudde (Hd20:28). Hun eigen wandel en dat van de gelovigen behoort de Heer waardig te zijn.
2. Ze behoren de gemeente van God te hoeden (Hd20:28; 1Pt5:2). Dit betekent het juiste voedsel geven, alles dat te maken heeft met de verheerlijkte Heer en Gods gedachten in Hem over ons.
3. Ze behoren te waken over de kudde (Hd20:31; zie ook Hb13:17) zodat dwaalleer en afwijkingen door menselijke gedachten geen ingang vinden. Dit gebeurt altijd doordat mannen een leer brengen die de gelovigen achter henzelf aan trekken (Hd20:30).

Oudsten opereren niet zelfstandig, onafhankelijk van de gemeente, maar erkennen de verantwoordelijkheid van alle gelovigen. Geen besluiten die de gemeente niet kan ondersteunen of waarvan zij geen weet heeft, maar samen met de gemeente wordt leiding gegeven.

Toen besloten de apostelen en de oudsten met de hele gemeente mannen uit hen te kiezen en met Paulus en Barnabas naar Antiochië te zenden...Hd15:22

Gelovigen moeten de wijsheid hebben zich neer te leggen bij besluiten die door de meerderheid wordt erkend, terwijl oudsten nooit besluiten er mogen doordrukken. Paulus is het voorbeeld van een geestelijk gezinde opziener. De 2^e brief aan de Korinthiërs is hierbij van groot belang. We zien hierin zijn hart en

zijn manieren om de gemeente van God te hoeden terwijl hij hen deelgenoot maakt van zijn innerlijk leven en keuzes.

In gemeenten die in de heidenwereld ontstonden, kozen de apostelen of hun afgevaardigden (Titus, Timotheüs) de oudsten (zie Hd14:23; Tt1:5). Ze deden dat niet direct na het ontstaan van zo'n gemeente, maar een tijdje later. Uit Hd14:23 blijkt dat Paulus en Barnabas dit deden op de terugreis naar Antiochië. Van een andere aanstellingsprocedure of van verkiezing door de gemeente lezen we verder niets in de Schrift. Daar oudsten een positie van gezag innemen kan een gemeente niet zelf haar eigen gezagdragers kiezen of aanstellen. Uit Tt1:5 volgt dat de gemeente daartoe niet bevoegd is, want anders had Paulus Titus daarvoor niet op Kreta behoeven achter te laten! In de gemeenten die in het Joodse land ontstonden, lezen we nooit van aanstellen van oudsten. De oudere broeders, die moreel gezag hadden, werden als vanzelfsprekend als zodanig erkend. We kunnen zeggen dat de Heilige Geest dit bewerkte (1Ts5:12-13).

Vers 2

De opziener dan moet onberispelijk zijn, man van één vrouw, nuchter, ingetogen, waardig, gastvrij, geschikt om te leren,

Hoewel we in de komende verzen morele voorwaarden vinden voor oudsten, zijn deze ook gedragsregels voor ons. Het is immers de Heer Jezus die wordt weerspiegeld in oudsten. Wij zijn niet geroepen om onze eigen oudsten aan te stellen, want gezag komt nooit van onderaf. De Heilige Geest stelt ze aan in de gemeente (zie Hd20:28). Wij hebben dergelijke broeders te erkennen die voldoen aan de voorwaarden die hier gesteld worden en zelf naar het opzierschap streven.

De eerste voorwaarde is dat een opziener 'onberispelijk' moet zijn. Dit betekent dat zijn gedrag zo moet zijn dat er niets op aan te merken valt. Hij moet de man zijn van één vrouw. Er waren namelijk mannen met meerdere vrouwen (uit het heidendom tot geloof gekomen). Een ongetrouwde oudste is dus niet Bijbels (zie vs4), hij moet trouw en liefde aan zijn vrouw hebben bewezen om ook zo de getrouwden in de gemeenten te kunnen vermanen, daarin als een voorbeeld functionerend (zie 1Pt5:3). Het moet een nuchter en

ingetogen man zijn, niet beheerst door ongecontroleerde emoties of gevoelig voor dwaalleringen, maar waardig, rustig en standvastig. Zijn huis staat open voor anderen in gastvrijheid. Hij hoeft niet de gave van leraar te hebben, maar moet wel geschikt zijn om te leren, anderen te instrueren in hun geestelijk leven. Hiervoor behoort een oudste het woord van God en de gezonde leer te kennen:

...vasthoudend aan het naar de leer betrouwbare woord, opdat hij in staat is zowel met de gezonde leer te vermanen als de tegensprekers te weerleggen.
Tt1:9

Voldoen de hedendaagse oudsten hieraan? Zie we niet een gebrek aan gezonde kennis van de Bijbel bij velen? Is er niet te weinig kennis bij velen over het evangelie van de heerlijkheid van de gelukkige God (zie 1:11), waardoor er teveel nadruk op het hier en nu en op het gevoel is komen te liggen?

Vers 3

geen drinker, geen vechter, maar inschikkelijk, niet twistziek, niet geldzuchtig,

Een oudste mag geen drinker zijn, iemand die verslaafd is aan sterke drank of aan iets anders. Een vechter is iemand die fysiek of met woorden agressief kan zijn, wat niet bij een oudste past. Hij moet inschikkelijk zijn, dus corrigeerbaar en ontvankelijk en niet twistziek, voortdurend strijdend over een punt van de leer. Zijn omgang met geld is ook belangrijk. Hij moet niet bekend staan als iemand die geldzuchtig is en op deze wereld zichzelf een riant positie geeft in weelde en rijkdom.

Vers 4

iemand die zijn eigen huis goed bestuurt, zijn kinderen in onderdanigheid houdt met alle eerbaarheid,

Na de morele kenmerken volgen openbare kenmerken als man en vader. Een oudste moet iemand zijn die heeft bewezen zijn eigen huisgezin goed te kunnen besturen. Wie in het kleine trouw is, zal over het grote gesteld worden. Zijn kinderen zijn onderdanig en gehoorzaam aan hem 'met alle eerbaarheid'.

Iemand met een chaotisch gezin of opstandige kinderen kan geen oudste worden. Het bewijst ook dat het een ouder persoon moet zijn die zijn kinderen heeft opgevoed in liefde en in de tucht van de Heer (zie Ef6:4). Niet te slap maar ook niet te streng. Opvoeden is:

1. Standvastig zodat het raadzaam is te gehoorzamen
2. Wijs zodat het natuurlijk is om te gehoorzamen
3. Liefdevol zodat het een vreugde is te gehoorzamen

Jonge broeders met kleine kinderen zijn dus niet geschikt om al verantwoordelijkheid te dragen over het huisgezin van God.

Vers 5

-maar als iemand zijn eigen huis niet weet te besturen, hoe zal hij zorg dragen voor de gemeente van God?

Paulus maakt nog een extra duidelijk dat het gezin de 'oefenplek' is voor een man die streeft naar het opzienschap. Als iemand slaagt voor de test van het gezin, heeft hij bewezen geschikt te zijn voor het 'grote werk', namelijk de gemeente van God. We kunnen daarom geen oudsten erkennen die geen kinderen hebben grootgebracht of die vrijgezel zijn of gescheiden of kinderloos. Deze personen hebben gaven van de Heer ontvangen waarmee zij de gemeente dienen kunnen, maar voor het ambt van oudste zijn zij niet geschikt omdat zij het 'zorg dragen' voor hun eigen kinderen niet hebben kunnen uitvoeren.

Vers 6

geen pasbekeerde, opdat hij niet, hoogmoedig geworden, in hetzelfde oordeel als de duivel valt.

Een oudste is een ervaren gelovige die dus een gezin heeft grootgebracht. Het kan geen pasbekeerde zijn, want die is nog druk met zichzelf en alle verleidingen om hem heen. Pasbekeerden hebben het met Christus gekruisigd zijn nog

niet in de praktijk gebracht en hebben geestelijk nog niet de volwassenheid om werkelijk te erkennen dat in hun vlees geen goed woont (Rm7:14). Ze zouden hoogmoedig worden als ze in een positie van leiderschap geplaatst zouden worden, net zoals de duivel die in het oordeel is gekomen vanwege zijn hoogmoed. Hij vond zichzelf heel wat:

En u zei in uw hart: Ik zal opstijgen naar de hemel; tot boven Gods sterren zal ik mijn troon verheffen, ik zal zetelen op de berg van de ontmoeting aan de noordzijde. Ik zal opstijgen boven de wolken hoogte, ik zal mij gelijkstellen met de Allerhoogste. Js14:13-14

Een gemeente die een jonge gelovige deze verantwoordelijkheid geeft, zal daarmee zichzelf geen dienst bewijzen. Nogmaals: oudsten zijn oudere mannen met een ervaren gerijpt geloofsleven die zichzelf gekruisigd weten met Christus. Het zijn vaders die Hem alleen nodig hebben en aan Hem alleen genoeg hebben en het grote verlangen hebben iedere gelovige met Christus te 'verloven'(zie 2Ko11:2). Ze hebben ruime ervaring in het geloofsleven en kennen de goed strijd van het geloof. Zo kunnen zij anderen bewaren voor valkuilen en zelf voorbeelden zijn voor de kudde (1Pt5:3).

Vers 7

En hij moet ook een goed getuigenis hebben van hen die buiten zijn, opdat hij niet in opspraak komt en in de strik van de duivel valt.

Tenslotte is het belangrijk dat een oudste goed bekend staat in de wereld om hem heen. 'Zij die buiten zijn', zijn zij die niet geloven en niet tot het huis van God behoren. Een oudste mag niet in opspraak komen doordat zijn gedrag in het huis van God in tegenspraak is met zijn gedrag erbuiten. Gebeurt dit toch dan is hij in een strik van de duivel gevallen en wordt hij als oudste uitgeschakeld (zie 2Tm2:26).

Als er in de gemeente broeders zijn die aan boven gestelde voorwaarden voldoen, en er naar streven dit goede werk te doen, dan hebben wij zulke broeders te erkennen als oudsten.

Wij nu vragen u, broeders, hen te erkennen die onder u arbeiden en u leiding geven in de Heer en u terechtwijzen, en hen zeer hoog te achten in liefde om hun werk. 1Th5:12-13a

Zie ook 1Ko16:18 en 1Tm5:17. Een opziener of oudste is dit voor het leven. De Bijbel kent geen tijdelijke oudsten. Als er zonde openbaar komt in het leven van een oudste of hij is door ouderdom niet meer in staat dit werk uit te oefenen, kan worden besloten deze broeders van het werk te ontzien. Oudsten behoren niet bezig te zijn met eindeloos vergaderen over praktische zaken, maar met geestelijk zorgdragen. Juist vanwege het vele bezig zijn met de praktische kant van de gemeente, haken velen af. Meer hierover onder 5:17.

1 Timotheüs 3:8-16

Deze brief laat ons zien hoe de gedachten zijn van God over zijn huis op aarde, de gemeente. Dit geestelijke huis is gebouwd met levende stenen (1Pt2:5), dat zijn de gelovigen. God vraagt van hen gedrag dat past bij zijn huis waarin Hij woont (zie 3:15). Timotheüs wordt opgedragen deze gedragsregels de gemeente voor te houden. Hij was een ‘mens Gods’ (6:20), iemand die God vertegenwoordigde in een tijd van verval en afval (4:1). Hij was niet alleen een voorbeeld voor andere gelovigen (4:12), maar hij moest ook de gelovigen onderwijzen en vermanen m.b.t. hun gedrag. Paulus’ apostolische bevelen (zie 1Ts4:1), welke rechtstreeks van de verheerlijkte Heer kwamen, moest Timotheüs aan de gelovigen in Efeze voorhouden. Voor ons betekent deze brief:

1. Dat wij net als Timotheüs worden opgeroepen een mens Gods te zijn.
2. Dat wij de gedachten van God over zijn huis vorm geven in de praktijk.

Vers 8a

Dienaars

Nadat Paulus uitvoerig heeft beschreven waar de opzieners of oudsten van de gemeente aan moeten voldoen, gaat hij over de ‘dienaars’ of ‘diakenen’ spreken. Dit woord kan overigens ook betrekking hebben op dienen in het algemeen (zie Rm16:1). Daar waar de oudsten zorg dragen voor het *innerlijke geestelijke* leven van de gelovigen, daar zijn diakenen verantwoordelijk voor het *uiterlijke, materiele* leven van de gemeente. In Hd6 lezen wij voor het eerst

over hen, waar ze worden aangesteld door de gemeente. De twaalf apostelen waren teveel bezig met de materiele zaken, waardoor zij voorstelden hiervoor anderen aan te stellen.

Ziet nu uit, broeders, naar zeven mannen uit u, met een goed getuigenis, vol van de Geest en van wijsheid, die wij over deze taak zullen stellen. Wij echter zullen volharden in het gebed en in de bediening van het woord. Hd6:3-4

Waar oudsten worden aangesteld door de Heilige Geest (Hd20:28), worden dienaars aangesteld door de gemeente zelf. Ook in dit geval zijn het geen vrouwen, maar mannen. Zie ook vers 11 en 12.

Vers 8b

moeten eveneens eerbaar zijn, niet tweetongig, niet aan wijn verslaafd, niet op schandelijke winst uit,

Het verdelen van gelden en goederen is, net als ieder werk in de gemeente, ook ten diepste een geestelijk werk. Het vereist geestelijk inzicht om aan te kunnen voelen onder welke gelovigen het geld wordt verdeeld. (De kenmerken die worden genoemd voor de dienaars zijn uiteraard ook algemene gedragsregels voor alle gelovigen.) Het eerste kenmerk van een dienaar is dan ook eerbaarheid. Hij moet een waardigheid uitstralen waarbij hij respect en gezag verdient in zijn werk. Hij mag niet tweetongig zijn, dus met meerder motieven uitspraken doen. Evenals een oudste mag hij niet een ongedisciplineerd karakter hebben tegenover eten en drinken. Dronken zijn in onwaardig, oneerbaar en past een dienaar niet. Uiteraard is het van het grootste belang dat een dienaar niet gevoelig is voor geldzucht. Hij gaat veel met geld van anderen om, dus moet hij onbaatzuchtig en met het oog op het belang van anderen zijn werk doen. Het gevaar is dat hij de rijkere gelovigen voor zijn karretje wil spannen om van hen geld te ontvangen of bij hen in aanzien te komen.

Vers 9

de verborgenheid van het geloof vasthoudend in een rein geweten.

Alle uiterlijke handelingen in het huis van God vinden hun bron in de 'verborgenheid van het geloof'. Dit is de 'schat in aarden vaten':

Want de God die gezegd heeft: 'Uit duisternis zal licht schijnen', Die heeft geschenen in onze harten tot de lichtglans van de kennis van de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus. Maar wij hebben deze schat in aarden vaten, opdat de uitnemendheid van de kracht van God is, en niet uit ons: 2Ko4:6-7

Dit geloof is verborgen voor de mensen van de wereld. Het is Christus in Wie alle schatten en bronnen te vinden zijn. Als een dienaar dit zicht op de verheerlijkte Christus heeft, in Wie al Gods heerlijkheid is openbaar geworden, dan bewaart hij zichzelf voor verkeerde motieven en behoudt hij een rein geweten. Hij vertegenwoordigt Christus hier op aarde in het verdelen van goederen en geld.

Vers 10

En laten dezen ook eerst beproefd worden, en als zij onstraffelijk zijn daarna dienen.

Net zoals de oudsten, geldt ook voor de dienaars dat zij eerst 'beproefd' moeten worden. Deze belangrijke taak kan alleen uitgevoerd worden als de dienaars bewezen hebben in allerlei omstandigheden vast te houden aan de Heer en hierin een onberispelijke wandel te hebben getoond aan de rest. Vandaag zien we allerlei mensen die nog maar net tot geloof zijn gekomen al belangrijke taken uitvoeren. Dit is niet naar de gedachten van God.

En wij hebben met hen onze broeder meegezonden, die wij in vele dingen dikwijls beproefd hebben, dat hij bereidwillig is, en die nu nog veel bereidwilliger is door zijn grote vertrouwen in u. 2Ko8:22

Zie ook Rm16:10 ('Groet Apelles, de beproefde in Christus') en 1Ts2:4. Het principe is dat er eerst een beproeving van het geloof moet zijn geweest om een bepaalde verantwoordelijke taak te kunnen uitvoeren. God had de harten beproefd van Paulus en de zijnen voordat ze geschikt waren bevonden om het evangelie te verkondigen. Het karakter moet gevormd zijn door diverse beproevingen om geestelijke verantwoordelijkheid te kunnen dragen over anderen in de gemeente.

Vers 11

Hun vrouwen moeten eveneens eerbaar zijn, niet kwaadsprekend, nuchter, in alles trouw.

De vrouw van een dienaar wordt door Paulus betrokken bij dit werk vanwege haar praktische kijk op zaken als verdeling van geld en goederen. Zij heeft in de huishouding immers ervaring. Bij het geestelijk leiden van de gemeente door oudsten, worden vrouwen merkwaaarderwijs niet genoemd. Een dienaar kan geen ongelovige vrouw hebben. Sterker nog: zijn vrouw moet net zo eerbaar en onberispelijk zijn als hijzelf. Vrouwen hebben soms de neiging kwaad te spreken, te roddelen. Dit mag niet bij een dergelijke vrouw voorkomen. Zij moet nuchter zijn, dus niet instabiel in emoties of in geloofsovertuiging, maar ook in het werk van haar man, dus niet partijdig of beïnvloedbaar. Zij mag bovendien niet meegezogen zijn door allerlei leringen, maar zij moet nuchter zijn in de waarheid en in alles trouw zodat zij haar man goed kan ondersteunen in zijn werk als dienaar. Er mag niets aan te merken zijn op hen als echtpaar.

Vers 12

Laten dienaars mannen van één vrouw zijn en hun kinderen en hun eigen huizen goed besturen.

Net zoals de oudsten mogen de dienaars maar één vrouw hebben (zie commentaar onder vs2). Hun trouw en liefde in het huwelijk is een zeer belangrijke voorwaarde voor deze taak. We zien vandaag zeer veel slechte huwelijken onder christenen en niet weinig echtscheidingen. Maar zowel een oudste als een dienaar behoort een goed huwelijk te hebben. Bovendien moeten ze hun gezinnen op een waardige wijze besturen. Zoals eerder gezegd is het gezin de 'proeftuin'. Kunnen broeders dit op een goede en verantwoordelijke wijze besturen, dan zijn ze geschikt voor een leidende taak binnen de gemeente. Maar helaas is er binnen de christenheid geen rekening gehouden met al deze principes. Er zijn vrouwen aangesteld als oudsten, diakenen, terwijl vele mannen die dit werk doen, niet voldoen aan de voorwaarden die in dit hoofdstuk zijn gesteld. Geen wonder dan ook dat de gemeenten verzwakken onder dit soort leiderschap dat naar de gedachten van mensen is en niet naar dat van God.

Vers 13

Want zij die goed gediend hebben, verwerven zich een goede positie en veel vrijmoedigheid in het geloof dat in Christus Jezus is.

Het principe is dat als iemand goed gediend heeft, hij een goede positie verwerft om een andere, meer geestelijk verantwoordelijke taak op zich te kunnen nemen. Bij zowel Stefanus en Filippus, beide dienaars, zien we verderop in het boek Handelingen dat zij een diepere geestelijke taak vervulden in hun werk voor de Heer.

*Want aan ieder die heeft, zal worden gegeven en hij zal overvloedig hebben; van hem echter die niet heeft, ook wat hij heeft zal van hem worden genomen.
Mt25:29*

Beiden hadden 'veel vrijmoedigheid in het geloof dat in Christus Jezus is'. Ze getuigden en ze dienden de Heer zonder belemmeringen. Hun bron was Christus en ze vreesden niet de mensen en hun tegenstand. Zie Hd6:8-15. Ze waren vervuld van de Geest en van wijsheid (Hd6:3).

Vers 14

Deze dingen schrijf ik je in de hoop spoedig tot je te komen.

Paulus heeft deze dingen aan Timotheüs geschreven in de hoop zelf spoedig te komen en de gemeente in Efeze verder te ordenen. Tot aan die tijd heeft Timotheüs de verantwoordelijkheid de gelovigen deze dingen voor te houden. Ook wij zijn verantwoordelijk, tot aan de komst van de Heer, de gedachten van God vorm te geven zoals beschreven in deze brief. Paulus hoopte spoedig tot Timotheüs te komen, maar God verlangt ernaar dat zijn onderwijs via zijn brieven, tot ons komt in verlichte harten en wij als het ware op die manier een 'ontmoeting' hebben met Paulus. Dat is niet met zijn persoon, want wij vereren geen mensen uiteraard, maar met wat Christus door hem heen tegen ons te zeggen heeft!

Vers 15

Maar als ik uitblijf, schrijf ik opdat je weet hoe men zich moet gedragen in het huis van God, dat is de gemeente van de levende God, de pilaar en grondslag van de waarheid.

Dit is het sleutelvers van deze hele brief. Het zou ook kunnen zijn dat Paulus' komst zou worden uitgesteld. In ieder geval wist Timotheüs dan wel, via deze brief, hoe men zich moest gedragen in het huis van God, dat is de gemeente van de levende God. In het OT was er een stenen huis, de tempel. Nu is er een geestelijk huis, alle gelovigen op aarde op een bepaald moment. In dit huis woont de levende God (zie ook 4:10). Als wij niet wandelen naar zijn heilige eisen die passen bij zijn heilige huis, dan komt Hij in zijn regering met oordeel over dit huis.

Want het is nu de tijd dat het oordeel begint bij het huis van God; als het echter eerst bij ons begint, wat zal het einde zijn van hen die het evangelie van God niet gehoorzamen? 1Pt4:17

We zien dit bij Ananias en Saffira in Hd5 die logen tegen de Heilige Geest en bij de Korinthiërs waar velen ziek waren en niet weinigen ontsliepen als gevolg van Gods oordeel vanwege hun minachting van elkaar.

Want wie eet en drinkt, die eet en drinkt zichzelf een oordeel, als hij niet het lichaam van de Heer onderscheidt. Daarom zijn er onder u vele zwakken en zieken en nogal velen zijn ontslapen. Als wij echter onszelf beoordeelden, zouden wij niet geoordeeld worden; maar als wij geoordeeld worden, dan worden wij door de Heer getuchtigd, opdat wij niet met de wereld veroordeeld worden. 1Ko11:29-32

De gemeente is de pilaar en de grondslag van de waarheid. Daarom moet een ieder die een levende steen is van dit huis, wandelen in de waarheid. Dit is gedrag in verbinding met zijn huis dat vooral wordt beschreven in deze brief met die aan Titus en die aan de Korinthiërs. Veel nadruk wordt er vandaag gelegd op de liefde van God. Maar het is de waarheid die eerst komt en dan de liefde. We moeten de waarheid in liefde vasthouden (Ef4:15). De waarheid is Christus. Van Hem moeten wij als van een pilaar getuigen, want ons fundament is Hij. De gemeente is niet zelf de waarheid, maar zij heeft deze ontvangen en erkend. Zij vertegenwoordigt de waarheid en dat is Christus, zoals altijd het centrum van Gods huis.

Uw getuigenissen zijn zeer betrouwbaar; de heiligheid is een sieraad voor Uw huis, HEERE, tot in lengte van dagen. Ps93:5

We zouden ook kunnen zeggen: Christus is het sieraad van Gods huis. Zoals Hij heilig is en nu verheerlijkt is, gescheiden van de wereld, zo behoren wij dat ook te zijn.

Vers 16

En ongetwijfeld, groot is de verborgenheid van de godsvrucht: Hij die geopenbaard is in het vlees, gerechtvaardigd in de Geest, gezien door de engelen, gepredikt onder de volken, geloofd in de wereld, opgenomen in heerlijkheid.

Het woord 'godsvrucht' is kenmerkend voor deze brief. Het gedrag van de gelovigen komt voort uit de godsvrucht, de vreze des HEREN. Deze godsvrucht komt niet voort uit de wet, maar vanuit iets dat een grote verborgenheid is; een geheim voor de wereld. Het is het innerlijk kennen van Christus, de mens die God volmaakt gehoorzaamde.

opdat Hij naar de rijkdom van zijn heerlijkheid u geeft door zijn Geest met kracht gesterkt te worden naar de innerlijke mens, zodat Christus door het geloof in uw harten woont, Ef3:16-17

Hij is God geopenbaard in het vlees (Jh1:14), gerechtvaardigd in de Geest die van Hem in alles een goed getuigenis heeft afgelegd. Zijn geboorte, leven, sterven en opstanding waren allemaal door de Heilige Geest bekrachtigd. Hij is gezien door de engelen toen Hij zijn volmaakte weg hier beneden ging, vanaf zijn geboorte tot aan zijn hemelvaart (Lk2:9-14; Hd1:10). Hij is *het* thema van de prediking onder de volken (Hd8:5,35). Hij is door mensen in de wereld geloofd, hoewel de wereld Hem afwijst. Hij is opgenomen in de heerlijkheid vanwege zijn gehoorzaamheid (Fp2:9). Hoe meer we Christus zien zoals de Vader Hem ziet, des te meer zal er godsvrucht in onze levens zijn en dus het verlangen en de kracht om het gedrag te vertonen dat Paulus ons in deze brief en in andere voorhoudt.

1 Timotheüs 4

De apostel Paulus had een bijzondere bediening. Niet alleen was hem het evangelie toevertrouwd dat nieuwe en andere aspecten belichtte van Gods genade, ook was hij een dienaar van de gemeente (Ko1:25). Hij verordende de bevelen die rechtstreeks van de verhoogde Heer kwamen (1Ts4:2) om het huis van God in te richten naar de gedachten van God (1Tm3:15), overeenkomstig zijn heilige roeping (2Tm1:9). Vandaag zien we dat bijna nergens meer in ons land dat al deze bevelen of inzettingen worden opgevolgd zoals ze zijn opgetekend in de brieven aan de Korinthiërs, Titus en Timotheüs. Toch blijft de gemeente de pilaar en de grondslag van de waarheid en in deze brief vinden we een aantal beginselen daarvan. Daarnaast vinden we in Timotheüs een getrouwe getuige van de Heer en van de waarheid in tijden dat het verval al in gang was gezet. Maar in latere tijden en in de laatste dagen zou het nog veel erger worden in de christenheid.

Vers 1

De Geest nu zegt uitdrukkelijk, dat in de latere tijden sommigen van het geloof zullen afvallen, terwijl zij zich zullen bezighouden met verleidende geesten en leringen van demonen

Aan het slot van het vorige hoofdstuk zagen we dat het geheim van de godsvrucht het kennen van de Heer Jezus is. Zodra men niet meer genoeg heeft aan Hem alleen, die God heeft geopenbaard in het vlees, en er elementen bij gaat voegen om geestelijker te worden, is er spraken van afval. 'Het geloof' is Christus in Wie de heerlijkheid en de volheid van God te vinden is. Hij is het

leven. De Geest had Paulus nadrukkelijk voorspeld dat er in latere tijden afval zou zijn. Deze voorspellingen gebeurde wellicht door de toenmalige profeten. Hier is dat nog van 'sommigen', maar in 2Tm3:1-5 is dat de hele christenheid. In dit hoofdstuk waarschuwt Paulus voor ascese, vleeselijke uiterlijke godsdienst, in hoofdstuk 5 voor een wereldse geest en in hoofdstuk 6 voor hebzucht en wereldse wijsheid. Het 'bezighouden' met andere zaken leidt altijd af van de Heer Jezus. Hier zijn het 'verleidende geesten en leringen van demonen'. Hierdoor vallen ze af van het geloof, zie ook 5:8 (het geloof verloochenen) en 6:10,21 (afdwalen van het geloof). Zij die de waarheid opgeven en zich keren tot demonische leringen, zijn nooit werkelijk bekeerd geweest maar hebben tijdelijk uiterlijk het christendom beleden waarna ze de leugen liever wilden volgen. Velen geloven vandaag alleen verstandelijk. Ze kennen niet het geheim van de godsvrucht, Christus. Ze hebben Hem niet werkelijk lief. Maar God laat dit soort zaken toe binnen de christenheid opdat openbaar wordt wie er werkelijk de Heer Jezus liefhebben.

Vers 2

die in huichelarij leugen spreken en hun eigen geweten hebben dichtgeschroeid.

Deze verleiders spreken in huichelarij, zoals demonen ook altijd doen. Het uiterlijke voorkomen is niet wat er innerlijk leeft.

Want zulke mensen zijn valse apostelen, bedrieglijke arbeiders, die zich voordoen als apostelen van Christus. En geen wonder, want de satan zelf doet zich voor als een engel van het licht. Het is dus niets bijzonders als ook zijn dienaars zich voordoen als dienaars van de gerechtigheid; hun einde zal zijn naar hun werken. 2Ko11:13-15

Deze mensen die zich voordoen als christelijke leraars, hebben hun eigen geweten dichtgeschroeid, bewust hun hart gesloten voor de Heer Jezus. De leugen wordt bedekt met een schijn van waarheid, een 'schijn van godsvrucht' (2Tm3:5).

Vers 3

Zij verbieden te trouwen en gebieden zich van voedsel te onthouden, dat God geschapen heeft om met dankzegging te worden genuttigd door hen die geloven en de waarheid kennen.

Geïnspireerd door demonen leren dezen dat het huwelijk moet worden vermeden om geestelijker te zijn en dat ook bepaald voedsel om deze reden moet worden gemeden. De gedachte die hier achter zit is dat het natuurlijke, de materie lager en slechter is dan het onzichtbare. Maar het kwaad zit in het hart van de mens en niet in dat wat buiten de mens is (Mk7:20-23). De materie is door God geschapen en de Zoon kwam in het vlees. Dat toont aan dat materie niet per definitie verkeerd of slecht is. Hoewel sommigen niet trouwen vanwege hun dienst aan de Heer (zie Mt19:12; 1Ko7:37) is het huwelijk door God gegeven om de verbinding tussen Christus en de gemeente te weerspiegelen. Het voedsel mogen wij met dankzegging nuttigen (m.u.v. het verstikte en het bloed, Hd15:29), zodat wij de Schepper eren die ons dit geeft.

Vers 4

Want al het door God geschapene is goed en niets is verwerpelijk als het met dankzegging wordt genomen,

De leugen dat de materie 'lager' en 'on-geestelijker' is dan de geest wordt door Paulus weerlegd door te stellen dat al het voedsel door God geschapen is. We zijn niet meer in het vlees wat God betreft (Rm8:9), maar wel in onze lichamen en daar is niets mis mee. Als wij voedsel met dankzegging nuttigen, eren wij onze Schepper die dit uit genade aan ons geeft. Huwelijk en voedsel waren er voor de zondeval al. De uitvinding van het celibaat voor de priester in de Roomse kerk is dus een voorbeeld van een dergelijke leer van demonen. Wie vegetariër is omdat hij geen vlees wil eten, is ook verstrikt in een leer van demonen. Dit is wel wat anders als mensen die vanwege dierenleed in de huidige bio-industrie vlees weigeren overigens. Maar God heeft in het eten van vlees een symbool gegeven dat wij leven door de dood van een Ander.

Vers 5

want het wordt geheiligd door Gods woord en door gebed.

Voedsel wordt geheiligd door Gods woord en door gebed doordat wij het nuttigen als afkomstig van Hem, de Schepper. Het is door Hem voor ons afgezonderd en wij zonderen een deel af om het in gemeenschap met Hem, door dankzegging te nuttigen.

Vers 6

Als je deze dingen de broeders voorhoudt, zul je een goed dienaar van Christus Jezus zijn, opgevoed in de woorden van het geloof en van de goede leer, die je nauwkeurig hebt nagevolgd.

Timotheüs moet deze dingen de broeders 'voorhouden'. Met geduld en wijsheid de waarheid brengen over het nut van aardse zaken als huwelijk en voedsel in verbinding met God vraagt afhankelijkheid. Vleselijke godsdienst wordt hierdoor vermeden. Een goed dienaar van Christus Jezus houdt de gemeente de waarheid voor van nuchter geestelijk leven. Dan moet zo iemand wel zijn opgevoed (een zinspelend op 'voeding' waar het in de vorige verzen over gaat) in de woorden van het geloof en van de goede leer. De waarheid van Gods woord nauwkeurig onderzoeken en navolgen is een voorwaarde voor goede dienaren van Christus. Zij voeden zich met de waarheid, de woorden van het geloof en de goede leer, wat hier doelt op de leer van Paulus betreffende de gemeente (zie 2Tm3:10). Zij kunnen dan, als er afval komt, de gemeente voorhouden wat de waarheid van de goede leer is. Theologie is wat de mens denkt over God en de Bijbel, maar hier wordt bedoeld dat wij ons moeten voeden met wat God zegt in de Schrift, door zijn Geest uitgelegd (zie 1Ko2:12). De leugen eert en vereert de natuurlijke mens, de goede leer stelt Christus centraal en enkel Christus.

Vers 7

Verwerp echter de ongodelijke oude-vrouwenfabels. Oefen je echter in de godsvrucht.

De goede leer navolgen betekent alles wat uit de menselijke fantasie komt verwerpen. Paulus noemt dit 'ongoddelijke oude-vrouwenfabels'. Het gaat echter boven alles om de godsvrucht, het oefenen in het leven voor de Heer met een rein geweten. De toetssteen is altijd: Laat een leer mij de heerlijkheid van Christus meer waarderen? Velen leggen de nadruk op de dienst voor de Heer of op een bepaalde leer, maar de godsvrucht, de praktische heiliging in gehoorzaamheid, gaat boven alles. Deze is altijd het gevolg van het aanschouwen van de heerlijkheid van de Heer (2Ko3:18). De Korinthiërs hadden alle gaven en waren uiterlijk gezien heel geestelijk bezig, maar het ontbrak hun aan godsvrucht. Hierin moeten wij geoefend worden. Dagelijks leren om ons hart en ons geweten bij de Heer te brengen en onder het gezag van het woord te plaatsen.

Vers 8

Want de lichamelijke oefening is tot weinig nuttig, maar de godsvrucht is nuttig tot alle dingen, daar zij de belofte heeft van het tegenwoordige en van het toekomstige leven.

We zijn vaak wel gewend aan oefeningen op het fysieke vlak, maar dat is tot weinig nut. De lichamen worden ouder en sterven, maar de godsvrucht is nuttig tot alle dingen, want het oogst het eeuwige leven, terwijl ze in het tegenwoordige leven daar al de voorsmaak van kent.

Vers 9

Het woord is betrouwbaar en alle aanneming waard;

Paulus stelt deze zaken in het licht van het betrouwbare woord dat het waard is aangenomen en gehoorzaamd te worden (zie ook 1:15). Deze dingen zijn nuttig!

Vers 10

want hiertoe arbeiden wij en strijden wij, omdat wij onze hoop gevestigd hebben op de levende God, die een Onderhouder is van alle mensen, het meest van de gelovigen.

De apostel Paulus en zijn medewerkers arbeiden (tot uitputting aan toe) en streden met dit doel voor ogen: dat de gemeente Hem waardig zou wandelen (Ko1:10), zou opgroeien in de godsvrucht en niet misleid zou worden door de tegenstander. Zij hadden hun hoop gevestigd op de levende God, de Onderhouder (Heiland) van alle mensen:

Hij heeft in de voorbije geslachten alle volken op hun eigen wegen laten gaan, hoewel Hij Zich niet onbetuigd heeft gelaten in goedgevoelen, door u uit de hemel regen en vruchtbare tijden te geven en uw harten te vervullen met voedsel en vreugde. Hd14:16-17

Maar de levende God onderhoudt toch het meest de gelovigen. Zijn belangen zijn in deze tijd bij de gemeente in welke zijn Zoon zichtbaar zou moeten zijn.

Vers 11

Beveel deze dingen en leer ze.

Een goed dienaar van Christus legt alle nadruk op het worden als Christus. Dit is het doel van de godsvrucht ten diepste. Hij moet deze dingen bevelen en leren. Het is niet makkelijk om gelovigen te bevelen om zich niet bezig te houden met vleeselijke godsdienst. Hiervoor is een geest van kracht nodig (2Tm1:7). Er moet ook uitlegging zijn van de bevelen, vandaar ook 'leren'.

Vers 12

laat niemand je jeugdige leeftijd verachten, maar wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geloof, in reinheid.

De volgende vermaningen gelden voor een ieder die een goed dienaar wil zijn van de Heer Jezus om zo een getuigenis te zijn voor gelovigen. De jeugdige leeftijd van Timotheüs mocht niemand verachten, want hij kwam met

apostolisch gezag. Hij moest zich gedragen op een wijze die bij zijn leeftijd paste en bovendien moest hij een voorbeeld zijn in woord (al zijn uitspraken en taalgebruik), wandel (dagelijkse leven dat overeenkomt met het geloof), liefde (de houding naar anderen), geloof (zicht op de belangen van de Heer) en reinheid (geen onreine zaken toelaten op seksueel gebied). Niet enkel het gezag dat hij namens Paulus bezat was genoeg, maar ook zijn persoonlijke leven moest in overeenstemming zijn met wat hij leerde en beval. Ieder die anderen iets voorhoudt, behoort een gedrag te vertonen dat zijn woord ondersteunt i.p.v. afbreuk doet.

Vers 13

Houd aan met het voorlezen, het vermanen en het leren, totdat ik kom.

Het voorlezen gebeurde in de samenkomsten en Timotheüs moest hierin volharden. Wij hebben de complete openbaring van God in de Schrift. Hoe triest is het dat er in sommige gemeenten steeds minder tijd is voor uitleg en toepassing in de samenkomsten. We zien een tendens dat er vaak meer tijd is voor zingen dan voor onderwijs vanuit de Bijbel. Timotheüs moest als het ware in de geest van de apostel hiermee bezig zijn totdat deze kwam. Hij moest vermanen, dus terechtwijzen en leren, de gezonde leer uiteenzetten en praktisch onderwijs geven hoe te leven als gelovigen.

Vers 14

Verwaarloos niet de genadegave in je, die je gegeven is door profetie met oplegging van de handen van de gezamenlijke oudsten.

Om zijn taak te kunnen uitvoeren is Timotheüs met een genadegave toegerust. Dit is een uitdeling van genade om Gods woord recht te doen. Hij moest deze niet verwaarlozen vanwege zijn schuchtere natuur, maar terugdenken aan de profetie die anderen hadden uitgesproken toe ze deze genadegave in hem zagen (zie 1:18).

*Timotheüs (...) die een goed getuigenis had van de broeders in Lystra en Iconium.
Hd16:2*

Bovendien hadden de gezamenlijke oudsten hem de handen opgelegd, een uiting van vereenzelviging met hem en zijn genadegave. Handen opleggen is niet iets geven of iets overbrengen, maar het 'eens zijn' met iemands taak of bediening (zie Hd13:1-3 en 1Tm5:22). Paulus' opleggen van handen was hierop een uitzondering (2Tm1:6). Hierdoor was met apostolisch gezag (dat er vandaag niet meer is in mensen) aan Timotheüs de gave geschonken.

Vers 15

Behartig deze dingen, leef daarin, opdat aan allen duidelijk wordt dat je vorderingen maakt.

Timotheüs moest deze dingen behartigen, het een zaak van het hart maken, zodat het niet vanuit plichtsbesef gebeurde. Hij moest ook leven in deze dingen van de goede leer. Als wij geworteld zijn in Christus en de gezonde leer, en ons niet teveel laten afleiden door onbelangrijke zaken, wordt steeds meer duidelijk waar wij voor staan. Het zal een effect hebben op anderen omdat er een bepaald gezag vanuit zal gaan. Men zal zien dat wij vorderingen maken op geestelijk gebied, steeds meer op Christus gaan lijken. Dan verschaffen wij onszelf ook autoriteit om te vermanen en op te bouwen.

Vers 16

Geef acht op jezelf en op de leer; volhard in deze dingen, want door dit te doen zul je zowel jezelf als hen die je horen, behouden.

We behoren in de eerste plaats acht op onszelf te geven.

Let op uzelf, opdat u niet te gronde richt wat wij bewerkt hebben, maar een vol loon ontvangt. 2Jh:8

'Past op uzelf' zegt Paulus tegen de oudsten van Efeze (Hd20:28) en 'onderzoekt uzelf', 'beproeft uzelf' tegen de Korinthiërs (1Ko11:28; 2Ko13:5). Is ons hart nog bij de Heer? Is Hij nog de eerste in ons leven? Ten tweede roept Paulus Timotheüs op acht op de leer te geven. Hebben wij nog helder zicht op de waarheid? Verkondigen wij nog de verheerlijkte Christus? Hierin is volharding nodig, discipline. Door deze dingen worden wij en de toehoorders

behouden van de afval en van de neerwaartse spiraal die vandaag helaas vaak kenmerkend is voor de gemeenten.

1 Timotheüs 5:1-16

De gemeente is het volk van God in deze tijd van genade. God heeft Zich dit volk verworven door het bloed van zijn eigen Zoon (Hd20:28). Hij verlangt ernaar dat via dit volk zijn eigen Zoon zichtbaar wordt aan de wereld. Op het kruis is namelijk de oude mens, zoals deze in Adam is gevallen in de zonde, in de dood geplaatst (Rm8:3; Ko2:11). De gemeente is in zijn verbinding met de verheerlijkte Christus de nieuwe mens, door God geschapen in ware gerechtigheid en heiligheid (Ef4:24). Er mag in de gemeente niets gezien worden wat aan de gevallen mens herinnert, maar enkel en alleen wat aan Christus doet denken. Hiervoor heeft de apostel Paulus ons apostolische bevelen gegeven (1Th4:2) opdat wij zouden weten hoe wij ons moeten gedragen in de gemeente, het huis van God (1Tm3:15). Timotheüs was niet alleen in Efeze achtergelaten om deze dingen de gelovigen voor te houden, maar ook om een voorbeeld te zijn voor hen (1Tm4:12). Dit was en is hard nodig, gezien het verval (4:1) dat alleen maar erger gaat worden.

Vers 1

Pak een oudere man niet hard aan, maar vermaan hem als een vader, de jongeren als broers;

Nadat Paulus in hoofdstuk 4 instructies heeft gegeven over de geest van de wereld die er *buiten* de gemeente is en invloed probeert te krijgen binnen de gemeente, gaat hij nu de geest van de wereld aanpakken die er in de gemeente kan zijn. We zijn geroepen te getuigen van de genade van God naar de wereld toe, en als deze geest van de wereld met zijn ik-gerichtheid niet adequaat door

ons wordt veroordeeld en weggedaan, zal ons getuigenis uitdoven. Paulus schrijft over het berispen of vermanen van broeders en zusters als dit kwaad zich voordoet in hun levens. Eerst wat betreft ouderen en jongeren (vs1-2), dan de weduwen (vs3-16) en tenslotte de oudsten (vs17-20). Als we om de juiste reden vermanen, maar in een verkeerde houding, zal het geen effect hebben. Leeftijd en sekse zijn namelijk van belang in het vermanen. Vermaning vanuit een verkeerde gezindheid is niets minder dan vlees bestrijden met vlees. Oudere broeders moet men vermanen als een vader, dus met het nodige respect zonder harde woorden te gebruiken.

*U moet opstaan voor iemand met grijze haren en eer bewijzen aan een oudere.
Lv19:32*

Jongeren vermaant men als broers. Niet vanuit de hoogte maar duidelijk, vanuit de broederliefde.

Vers 2

de oudere vrouwen als moeders; de jongere als zusters, in alle reinheid.

Hetzelfde geldt voor de oudere vrouwen. Hier moet Timotheüs ook voorzichtig vermanen als er bij hen gedrag is dat ingaat tegen het woord van God. Hij moet dit doen alsof zij zijn moeder zijn, dus vanuit de liefde van een zoon tot zijn moeder, met respect. Het meest gevoelig is het echter als een man een jongere zuster vermaant. 'In alle reinheid' betekent dat iedere onreine gedachte, uitspraak of handeling moet worden vermeden. Helaas is dit binnen het pastoraat vaak met voeten getreden met verdrietige gevolgen van dien. Verstandig is het daarom als pastoraat nooit plaatsvindt tussen één broeder en één zuster.

Vers 3

Eer de weduwen die werkelijk weduwen zijn;

God maakt in zijn woord duidelijk dat weduwen en wezen een bijzondere plek hebben in zijn hart en dat Hij ernaar verlangt dat zij goed behandeld worden binnen zijn volk.

Reine en onbevleete godsdienst voor God en de Vader is dit: wezen en weduwen te bezoeken in hun verdrukking en zichzelf onbesmet van de wereld te bewaren. Jk1:27

Zie verder ook Ps68:6; 149:9; Dt14:29. Met de weduwen die ‘werkelijk’ weduwen zijn bedoelt Paulus hen die, na het verlies van hun man, geen familie hebben om op terug te vallen, dus zij die ‘alleen staat’ (zie vs5). Dezen moeten geëerd worden, d.w.z. goed verzorgd worden naar geest en lichaam (zie Hd6:1). Weduwnaars konden in die tijd makkelijk voor zichzelf zorgen door te werken, hetgeen voor vrouwen minder gebruikelijk was, vandaar de nadruk op de weduwen in dit gedeelte. Het huis van God behoort een toonbeeld te zijn van goddelijke zorg voor elkaar. We zouden dit gedeelte dan ook kunnen toepassen op een ieder binnen de gemeente die maatschappelijk gezien ‘buiten de boot valt’ zoals werklozen, afgekeurde werknemers, alleenstaanden zonder familie, etc.

Vers 4

maar als een weduwe kinderen of kleinkinderen heeft, laten dezen eerst leren aan hun eigen huis godsvrucht te tonen en hun voorouders vergelding te doen, want dit is aangenaam tegenover God.

Als een weduwe echter kinderen of kleinkinderen heeft, dan behoren dezen haar te verzorgen op materieel/financieel gebied en op emotioneel gebied door haar te omringen met liefde en zorg. Zo zullen zij ‘hun voorouders vergelding doen’, dus de juiste verantwoordelijkheid betonen naar hen toe. Zelf zijn zij namelijk ook door hen ook zo verzorgd. Dit alles is aangenaam tegenover God. Ieder detail van ons leven dient in het teken te staan van de godsvrucht. Zo wil Hij het want zo wordt zijn Zoon zichtbaar in de genade.

Vers 5

Wie nu werkelijk weduwe is en alleen staat, heeft haar hoop op God gevestigd en volhardt in de smeking en de gebeden nacht en dag;

Maar de weduwen die geen familie heeft zoals in vs4 en dus 'alleen staat', heeft haar hoop op God gevestigd. Hij is haar enige steun. Nacht en dag volhardt zij in de smekingen de gebeden, zoals Anna uit Lk2:37

En zij was een weduwe van ongeveer vierentachtig jaar, die niet uit de tempel week, terwijl zij met vasten en bidden God diende, nacht en dag.

Ieder zou zo moeten leven, maar juist de weduwen die niemand anders hebben in dit leven, zijn speciaal toegewezen op God alleen.

Vers 6

maar wie in genotzucht leeft, is levend dood.

Maar als deze weduwen hun situatie gebruiken om hun vreugde uit deze wereld te halen, zijn zij levend dood. Denk aan zaken als eten, drinken, weelde, rijkdom, die het enige doel zijn geworden om de leegte van het hart te vullen. 'Laten wij eten en drinken, want morgen sterven wij' (1Ko15:32). Misschien dat er ook de betekenis in ligt van allerlei contacten met mannen. Wat leven toch veel mensen die zich christen noemen op deze wijze.

Vers 7

En beveel deze dingen, opdat zij onberispelijk zijn.

Net zoals in 4:11 krijgt Timotheüs de opdracht deze dingen te bevelen. Daar stond nog bij 'en leer ze', maar hier niet. Het is een bevel dat duidelijk genoeg is. Weduwen behoren onberispelijk te zijn, levend voor God en niet voor zichzelf. Zo zijn hun levens niet alleen aangenaam voor God (vs4), maar ook onberispelijk tegenover de buitenwereld.

Vers 8

Maar als iemand voor de zijnen en vooral voor zijn huisgenoten niet zorgt, heeft hij het geloof verloochend en is erger dan een ongelovige.

Binnen het huis van God, de gemeente, behoort iedereen zorg te dragen voor de zijnen en voor zijn huisgenoten, dus de eigen familie zoals we in vs4 hebben gezien. Als iemand dit niet doet, is hij erger dan een ongelovige want deze zorgt meestal wel voor zijn familie. Het is ook een verloochening van het geloof dat hij/zij belijdt.

Vers 9

Laat een weduwe worden ingeschreven als zij niet minder dan zestig jaar oud is, de vrouw van één man is geweest

Mochten er binnen de gemeente weduwen zijn die niet kunnen rekenen op de steun en liefde van hun familie, dan behoren ze te worden ingeschreven op een lijst zodat ze in aanmerking komen voor de ondersteuning van de gemeente. Paulus geeft er wel een paar specifieke voorwaarden bij. We moeten waakzaam zijn dat de gemeente geen instituut is dat iedereen helpt die problemen heeft. Het is geen liefdadigheidsinstelling! De liefde is nooit onverstandig of onbezonnen. Wat betreft de weduwen wordt dit duidelijk. Als zij jonger is dan zestig jaar houdt in dat dit destijds de leeftijd was waarop men niet meer trouwde. Ze kon ook geen werk meer verrichten om zichzelf te ondersteunen. Bovendien moest zij hebben bewezen trouw te zijn geweest aan haar eigen man, dus de vrouw van één man te zijn geweest. Haar geestelijke gezindheid is een voorwaarde voor de gemeente om haar tegemoet te komen.

Vers 10

en getuigenis heeft door haar goede werken: als zij kinderen opgevoed, als zij gastvrijheid bewezen, als zij de voeten van heiligen gewassen, als zij aan verdrukten hulp verleend, als zij zich op alle goed werk toegelegd heeft.

Zij moet eveneens een goed getuigenis hebben vanwege haar goede werken. Mensen die een aanfluiting zijn voor het christelijk getuigenis, komen niet in aanmerking voor hulp. Zij behoren eerst hun eigen leven op orde te brengen. De weduwe moet kinderen hebben opgevoed, kennelijk niet die van haar zelf, want ze heeft geen familie meer. Misschien waren dit kinderen die aan haar zorg waren toevertrouwd. Verder behoort ze gastvrij te zijn geweest, de voeten

van de heiligen te hebben gewassen (geestelijke verkwikking), hulp te hebben verleend aan verdrukten en zich hebben toegelegd op alle goed werk. We zien hier de potentie van de zusters in de gemeente, die, buiten het publieke optreden dat aan de man is voorbehouden (2:11-12), tot een bijzondere zegen kunnen zijn in het huis van God.

Vers 11

Maar wijs jongere weduwen af; want wanneer zij zich in zinnelijkheid tegen Christus keren, willen zij trouwen

Als jonge weduwen op de lijst wilden worden geplaatst, moest Timotheüs hen afwijzen. Als zij namelijk financieel ondersteund zouden worden, zouden zij in de verleiding komen hun afhankelijkheid van de Heer op te geven en zich te richten op een nieuw huwelijk. Op deze manier werden hun gedachten gericht op de bevrediging van hun eigen behoeften (comfort, weelde, seksualiteit) en zo keren zij zich tegen Christus. Er is niets mis met trouwen (vs14), maar Paulus wil niet dat deze jonge weduwen hun afhankelijkheid van de gemeente misbruiken voor hun eigen verlangens.

Vers 12

en zijn schuldig, omdat zij hun eerste geloof verworpen hebben.

Ze zijn schuldig omdat zij hun oorspronkelijke houding, namelijk afhankelijkheid van Christus, hebben opgegeven. Dit was hun 'eerste geloof'.

Vers 13

En tevens leren zij ook in ledigheid rond te gaan bij de huizen, en niet alleen in ledigheid, maar ook babbelachtig, bemoeiziek, sprekend wat niet behoort.

Jonge weduwen die zouden worden ondersteund, hoefden niet te werken. Ze hadden tijd over en deze zou worden gebruikt om in allerlei andere gezinnen

zich te bemoeien met van alles en nog wat, terwijl ze zouden spreken over dingen die niet thuishoren in de gemeente.

Want wij horen dat sommigen onder u ongeregeld wandelen door niet te werken, maar zich met andere zaken te bemoeien. 2Ts3:11

‘Babbelachtig’ duidt op het herhalen van geruchten tot nadeel van anderen (Ex23:1). ‘Bemoeiziek’ is de neiging om voortdurend de eigen mening te geven over andermans zaken en daarin te willen manipuleren.

Het strekt een man tot eer zich buiten onenigheid te houden, maar iedere dwaas zal zich er juist in mengen. Sp20:3

Wie al lasterend zijn weg gaat, openbaart geheimen, laat u dan niet in met hem die met zijn lippen verleidt. Sp20:19

U mag onder uw volkgenoten niet met lasterpraat rondgaan, u mag uw naaste niet naar het leven staan. Ik ben de HEERE. Lv19:16

Vers 14

Ik wil dan dat jongere weduwen trouwen, kinderen krijgen, hun huis besturen, de tegenstander geen enkele aanleiding tot lasteren geven.

Om al deze gevaren te voorkomen, beveelt Paulus dat de jongere weduwen moeten trouwen (‘met wie zij wil, mits in de Heer’, dus met een gelovige, 1Ko7:39), kinderen moeten krijgen en hun eigen gezin moeten besturen. Op deze manier is er geen aanleiding voor de tegenstander om hun gedrag te lasteren als bijv. een bemoeial (1Pt4:15).

Vers 15

Want sommigen hebben zich afgewend, de satan achterna.

Sprak Paulus in 4:1 al over ‘sommigen’ die van het geloof afgevallen waren, hier spreekt hij weer over ‘sommigen’. Het gaat om mensen die beweren een gelovige te zijn, maar met hun gedrag hun Meester verloochenen.

Zij belijden God te kennen, maar zij verloochenen Hem met de werken, daar zij verfoeilijk en ongehoorzaam zijn en voor alle goed werk ongeschikt. Tt1:16

Hier lezen we dat sommigen in Efeze zich bewust hadden afgewend en zich op de weg van satan bevinden, om zijn wil te doen. Ook vandaag zien we dat mensen die beweren een gelovige te zijn, na verloop van tijd zich bewust afkeren van de waarheid. Later zou de hele gemeente haar eerste liefde verlaten (zie Op2:4) en schrijft Paulus dat de meesten zich zullen afkeren van de waarheid (2Tm4:4).

Vers 16

Als een gelovige man of vrouw weduwen heeft, laat deze hun hulp verlenen; en laat de gemeente er niet mee belast worden, opdat deze hulp kan verlenen aan hen die werkelijk weduwen zijn.

Nogmaals richt Paulus zich op de situatie ronde weduwen. Dit betekent dat het voor God wel erg belangrijk is. Als er een gelovige is die in de familie een weduwe heeft, dus niet alleen kinderen of kleinkinderen, laat hij/zij dan hulp verlenen aan haar, zodat de gemeente er niet mee belast wordt in de zin van de gezamenlijke ondersteuning via de lijst van vs9. Deze lijst is alleen voor hen die werkelijk weduwen zijn, zoals hij al eerder heeft aangetoond.

1 Timotheüs 5:17-25

De gemeente van God is het volk van God in deze tijd. Israël is in het Oude Testament het volk van God en had de opdracht een getuigenis voor Hem te vormen in Kanaän.

Zie, ik heb u de verordeningen en bepalingen geleerd, zoals de HEERE, mijn God, mij geboden heeft; om zo te handelen in het midden van het land waarin u zult komen om het in bezit te nemen. Neem ze in acht en doe ze; want dat zal uw wijsheid en uw inzicht zijn voor de ogen van de volken, die al deze verordeningen horen zullen en zullen zeggen: Werkelijk, dit grote volk is een wijs en verstandig volk! Dt4:6

Zo heeft de gemeente als doel Christus te vertegenwoordigen opdat God de Heiland zichtbaar wordt in de gemeente, de pilaar en de grondslag van de waarheid (3:15). Ging het bij Israël vooral om wijsheid in gerechtigheid, zo gaat het bij de gemeente vooral om de genade, waarheid en liefde.

Hieraan zullen allen weten dat u mijn discipelen bent, als u liefde onder elkaar hebt. Jh13:35

Een zeer belangrijk aspect hierbij is dat de gemeente een *hemels* volk is. Dit wil zeggen dat de gemeente, door de dood van Christus, voor Gods aangezicht uit deze wereld is genomen en met Christus is verbonden in de hemel (Ef2:6). De hemelse Christus is dan ook het doel, het voedsel, de leefomgeving en het voorwerp voor de gemeente om mee bezig te zijn. Hierdoor ontstaat er een gezelschap dat hemelse principes op aarde laat zien. Christus is de hemelse mens (1Ko15:47,48). Hij kwam uit de hemel, niet alleen fysiek, maar ook moreel. De 'hemel' staat voor de eigenschappen van God, de principes van het ware leven. Deze principes worden beschreven in o.a. deze brief waar de gemeente wordt vergeleken met een huis (3:15). Paulus' brieven geven ons

de inzettingen die passen bij dit huis. Het is triest en verdrietig om te weten dat juist zijn richtlijnen het meest zijn losgelaten in de christenheid, vooral die staan geschreven in de eerste brief aan de Korinthiërs. Verreweg de meeste gelovigen die als 'Bijbelgetrouw' bekend staan, hebben de geestelijke groei redelijk helder voor ogen terwijl ze de Bijbel op dit punt als richtlijn beschouwen, maar als het gaat om de orde van het huis van God, dan ineens vult men de zaken op eigen inzicht in, terwijl er wordt geroepen dat 'het allemaal niet zo duidelijk is' en 'de meningen nu eenmaal verdeeld zijn'. Toch zijn de instructies in deze brief niet moeilijk, het probleem is dat wij vaak niet willen gehoorzamen.

Vers 17

Laat de oudsten die goed besturen, dubbele eer worden waard geacht, vooral zij die arbeiden in woord en leer;

Het huis van God moet op orde zijn. Iedere gemeente behoort deze orde te handhaven. Bij deze orde horen oudsten. We hebben in hoofdstuk 3 gezien waar deze aan behoren te voldoen en wat hun taak is als opzieners van het huis. Zij besturen plaatselijke gemeenten, hoeden de kudde van God en waken over de gezonde leer (zie 1Pt5; Hd20:28-32). Het gevaar is altijd dat de gemeente het werk van de oudsten te weinig waardeert, vandaar dat Paulus hen in Efeze oproept om zij die goed besturen dubbel te eren, niet in de laatste plaats met financiële tegemoetkoming. Niet iedere oudste heeft de gave van leraar (hoewel iedere oudste geschikt moet zijn om te leren, 3:2; Tt1:9), maar zij die dit wel zijn verdienen extra ondersteuning. 'Woord en leer' betekent dat zij 'arbeiden', een woord dat 'zwoegen' veronderstelt om onderwijs te geven vanuit de Bijbel, zowel in de prediking als in Bijbelstudies. Dit is ontzettend hard nodig in onze tijd aangezien de kennis van Gods woord terugneemt en er vele dwalingen via internet vrij toegankelijk zijn.

Helaas zien we ook dat er steeds minder oudsten zijn die hiermee bezig zijn. De algemene tendens is dat men veel vergadert en over alles wat er in de gemeente speelt wil besluiten. Vaak duren dit soort vergaderingen lang en men komt laat thuis. Velen hebben er een fulltime baan naast met als gevolg dat velen afhaken of te moe zijn voor dit werk. Dit is niet wat de Bijbel bedoelt met 'goed besturen'. Dit is namelijk in de eerste plaats geestelijk leiding geven

en niet een gemeente als een bedrijf runnen. De orde zoals God die aangeeft is anders. Bovendien is er dus sprake van financiële tegemoetkoming.

Vers 18

want de Schrift zegt: 'Een dorsende os zult u niet muilbanden', en: 'De arbeider is zijn loon waard'.

Paulus haalt Dt25:4 aan (zie ook 1Ko9:9-10; Gl6:6) om duidelijk te maken dat God hen die arbeiden wil laten belonen. Paulus stelt hiermee dat 'de Schrift' hetzelfde gezag heeft als God. Wat Hij 'zegt', 'zegt' de Schrift en andersom. Opvallend is hoe Paulus de tekst over een dorsende os geestelijk toepast op de gemeente. Dit laat zien dat typologie (geestelijke waarheden uit de teksten van het Oude Testament halen) hem niet vreemd was. Bovendien citeert hij hier uit de evangeliën en wel uit Lk10:7. Dit noemt hij, net als het Oude Testament 'Schrift' wat inhoudt dat hij het evangelie Lukas op hetzelfde niveau plaatst als het Oude Testament en het 'Schrift' noemt. Beiden zijn goddelijk geïnspireerd en behoren tot de geschriften die wij als de hele Bijbel absoluut gezag toekennen.

Vers 19

Neem tegen een oudste geen beschuldiging aan, tenzij onder twee of drie getuigen.

Oudsten zijn in de gemeente door de Heilige Geest aangesteld om de kudde van God te hoeden. Hier hoort af en toe ook de 'stok' van de vermaning bij. De Schrift zegt dat zij ons ook terechtwijzen (1Ts5:12). Dit zorgt weer voor het gevaar dat degene die vermaand wordt negatieve praatjes gaat verspreiden over de oudsten om zijn eigen gelijk te halen. Zo ontstaan vaak beschuldigingen die niet gestaafd zijn door feiten. Daarom stelt de apostel duidelijk dat er pas een beschuldiging tegen een oudste mag worden aangenomen als er sprake is van twee of drie getuigen om zo kwade geruchten tegen te gaan.

Vers 20

Stel hen die zondigen in tegenwoordigheid van allen aan de kaak, opdat ook de overigen vrees hebben.

Met 'hen die zondigen' bedoelt de apostel waarschijnlijk de oudsten. Timotheüs moest deze oudsten openlijk aan de kaak stellen. De vraag is of wij dat ook moeten doen en ik denk van wel. Als oudsten zondigen moet dit waar de gemeente bij is, aan de kaak worden gesteld. Paulus doet dit met Petrus in Gl2:14:

Maar toen ik zag dat zij niet recht wandelden naar de waarheid van het evangelie, zei ik tot Kefas in het bijzijn van allen: Als u, die een Jood bent, leeft als de volken en niet als de Joden, waarom dwingt u de volken naar joodse wijze te leven?

Met 'de overigen' wordt waarschijnlijk de plaatselijke gemeente bedoeld. Een andere mogelijkheid is dat het over de overige oudsten gaat, wat mij minder voor de hand liggend overkomt. Als zonde zo wordt aangepakt, zal de gemeente 'vrees hebben'.

Vers 21

Ik betuig voor God en Christus Jezus en de uitverkoren engelen, dat je deze dingen onderhoudt zonder vooroordeel, zonder iets te doen uit partijdigheid.

Bijna officieel zegt Paulus 'ik betuig'. 'Deze dingen' in deze brief beschreven zijn dus zeer belangrijke voorschriften. Paulus stelt zich op als apostel die namens God en Christus bindende inzettingen en bevelen doorgeeft. God is de Bewoner van zijn huis (Ef2:22) terwijl Christus Zoon is over zijn huis (Hb3:6). Ook noemt Paulus de uitverkoren engelen die de toeschouwers zijn van wat er in de gemeente gebeurt (1Ko11:10; Ef3:10). Kennelijk is ons gehoorzamen van Paulus' inzettingen belangrijk t.o.v. de engelen. Timotheüs was van nature nogal schuchter zoals ik eerder heb opgemerkt. Paulus drukt hem op het hart t.o.v. de oudsten, maar in het kader van iedere opdracht in deze brief onpartijdig en zonder vooroordeel in Efeze te handelen. Maar ook als de gemeente zonder vooroordeel of partijdigheid te werk gaat zien de engelen dat Christus zichtbaar wordt en zo Gods wijsheid openbaar wordt op de aarde die

onder de macht van de satan is. Als zonde in de gemeente wordt geoordeeld zoals de Heer dit voorschrijft, is dit tot getuigenis van zijn Persoon. Waar zien we niet dat partijdigheid een rol speelt omdat oudsten de hand boven het hoofd worden gehouden door bijv. leden van dezelfde familie?

Vers 22

Leg niemand snel de handen op en heb geen gemeenschap met de zonden van anderen; houd je rein.

Als Timotheüs de handen zou opleggen bij iemand die bijv. oudste werd, dan moest hij bijzonder oppassen. Handoplegging heeft te maken met vereenzelviging (Lv1:4; 4:4). Hierdoor maakt iemand zich één met de dienst van de ander. Het is een teken van gemeenschap en niet van autoriteit zoals helaas veel wordt geleerd. Ook is handenoplegging om demonen uit te drijven niet wat de Schrift hierover leert.

Terwijl zij nu de Heer dienden en vastten, zei de Heilige Geest: Zondert Mij nu Barnabas en Saulus af voor het werk waartoe Ik hen heb geroepen. Toen vastten en baden zij, legden hun de handen op en lieten hen gaan. Hd13:2-3

Als iemand vanwege verkeerde motieven een dienst voor de Heer wilde verrichten, dan zou Timotheüs deel hebben aan de zonden van iemand als hij zo iemand ondoordacht de handen zou opleggen. Hij zou dan een dergelijk persoon stimuleren om deze boze weg te gaan, terwijl de persoon in kwestie aangemoedigd wordt in deze weg. Daarom vastten de broeders eerst om de wil van de Heer te kennen alvorens de handen bij iemand op te leggen. We kunnen geestelijk aangetast worden als we met de verkeerde personen omgang hebben (zie 1Ko15:33). We behoren onszelf rein te bewaren (2Ko7:1).

Vers 23

Drink niet langer alleen water, maar gebruik een beetje wijn om je maag en je veelvuldige zwakheden.

Omdat Timotheüs een bescheiden karakter had en een zeer groot verlangen om de Heer te dienen in alles (Fp2:20), zou het kunnen dat hij geen druppel

wijn dronk om maar geen aanstoot te geven aan anderen. Hij nam alles erg nauwgezet. Maar lichamelijk was Timotheüs ook, zoals wij zouden zeggen, nogal 'zwak, ziek en misselijk'. Paulus spoort hem daarom aan om toch zo nu en dan een beetje wijn te drinken met het oog op zijn maag, waar hij kennelijk last van had. Bovendien leed Timotheüs aan 'veelvuldige zwakheden'. Het woord 'zwakheden' wordt o.a. in Mt8:17; Lk5:15; 8:2 en 13:11 gebruikt voor ziekten. Deze geestelijke man Timotheüs werd veel geplaagd door ziekten en Paulus beveelt hem niet één of andere genezingsdienst aan, maar een medicijn. Dit zegt veel over hoe we om dienen te gaan met ziekte. Er is hier geen sprake van 'te weinig geloof'. Er is geen sprake van gebondenheid door demonen. De gave van genezing wordt niet ingezet, of ook niet het opleggen van handen door oudsten of gebed voor genezing, maar een nuchter advies om wijn te drinken. Paulus zegt er wel bij 'een beetje', want overmatig gebruik zoals de wereld gewoon is veroordeelt de Schrift, zie Sp31:7. Het gebruik van medicijnen is dus erg nuchter en niet 'ongeestelijk'.

Vers 24

Van sommige mensen zijn de zonden tevoren openbaar en gaan hun voor in het gericht; maar bij anderen volgen zij.

Paulus hervat zijn betoog over hen die in de gemeente een dienst verrichten van vs22. Sommige mensen zondigen zodanig dat het al publiekelijk bekend is, nog voordat zij voor de rechterstoel van Christus komen te staan. Maar bij anderen wordt het pas dáár openbaar terwijl zij zich voordoen als dienaars van de gerechtigheid (zie 2Ko11:15). De geschiedenis van de christenheid toont aan dat er velen zijn geweest die zich hebben voorgedaan als 'leiders' terwijl zij óf openlijk vielen in zonde, óf straks bedriegers blijken te zijn (zie Mt7:22-23). We kunnen dan ook niet altijd zien of iemand in zonde leeft. Onze toetssteen is niet iemands leven, maar iemands leer.

Vers 25

Evenzo zijn ook de goede werken tevoren openbaar en die waarmee het anders is, kunnen niet verborgen blijven.

Ten positieve geldt dat de goede werken van hen die werkelijk in de dienst van de Heer staan openbaar worden voordat zij de beloning van hun Heer zullen ontvangen. Mochten deze goede werken minder publiekelijk gezien worden, dan zullen zij hun passende beloning ontvangen als ze voor de Heer staan, zie 1Ko4:5. Dus kunnen we ook niet van iemand zeggen of hij/zij vrucht draagt, want soms is dit het geval terwijl wij dit niet opmerken.

1 Timotheüs 6:1-10

God heeft zijn volk uit deze wereld geroepen tot zijn eeuwige heerlijkheid (1Pt5:10). Vanwege zijn grote liefde en de heerlijkheid van zijn genade is iedere gelovige gezegend met alle geestelijke zegeningen in Christus (Ef1:3). Het doel hiervan is dat er op deze aarde, die door de duivel wordt beheerst, er mensen leven, die als lichten in de duisternis schijnen (zie Fp2:15). Het goddelijke leven dat in hen is, beheerst steeds meer hun denken en handelen. Dit goddelijke leven, het leven van Christus, dat door de Heilige Geest tot uiting wordt gebracht, openbaart zich niet 'vanzelf'. De gelovige heeft het geschreven woord van God waar de gedachten van God staan opgetekend betreffende dit leven. Door dit woord biddend te overdenken maakt de gelovige dagelijks keuzes om dit woord wel of niet te gehoorzamen. Doet hij dit wel, dan wordt het goddelijke leven steeds meer praktisch zichtbaar in alle facetten van het menselijke bestaan. Doet hij dit niet, dan zal langzaam maar zeker het zicht op Christus minder worden en het geweten worden dichtgeschroeid. Deze brief reikt ons verschillende facetten aan van ons leven zoals God dit graag ziet. Ze hebben te maken met het gedrag van de gelovigen in deze wereld. Zij vormen immers samen het huis van God, de woonplaats van God in de Geest (Ef2:22).

Vers 1

Laten allen die onder het slavenjuk zijn, hun eigen meesters alle eer waard achten, opdat de naam van God en de leer niet gelasterd worden.

Paulus gaat verder om de orde van het huis van God uiteen te zetten. Hij heeft in hoofdstuk 4 gewaarschuwd voor het *religieuze* vlees (onze oude natuur),

in hoofdstuk 5 tegen *werelds* vlees dat zichzelf verheft. In hoofdstuk 6 zal hij waarschuwen tegen het *hebzuchtige en trotse* vlees, de geest van hebzucht en opgeblazenheid. Hij begint met een nieuw onderwerp en dat betreft de slaven en de meesters van zijn tijd. Wij kunnen dit toepassen op ons gedrag als werknemers en werkgevers. Slaven bleven slaven, want het christendom verandert geen wantoestanden, maar harten. De Heer Jezus kwam niet om de toenmalige wereld te veranderen maar om zondaren te redden. Slaven moesten hun meesters alle eer waard achten, zoals wij dit behoren te doen met onze werkgevers. Dit is tot eer van de naam van God en de leer, die hierdoor 'versierd' wordt, zie Tt2:10. Een werknemer die gelovig is, zal dan ook niet aan staking of opstand meedoen. Hij zal met respect over zijn ongelovige werkgever spreken zijn werk zo goed mogelijk uitvoeren. Dit past bij de leer van de Schrift.

En al wat u doet, in woord of in werk, doet alles in de naam van de Heer Jezus, terwijl u God de Vader door Hem dankt. Ko3:17

Wat u ook doet, doet het van harte, als voor de Heer en niet voor mensen, Ko3:23

Vers 2

En laten zij die gelovige meesters hebben, hen niet verachten omdat zij broeders zijn, maar hen des te meer dienen, omdat zij die deze goede dienst ontvangen, gelovigen en geliefden zijn. Leer en vermaan deze dingen.

Mochten wij werknemers hebben die ook onze broeders zijn, dan behoren we hen niet te verachten omdat zij broeders zijn die nu eenmaal ook onze 'bazen' zijn. Je moet hen niet teveel als broeders zien en dan zo met hen omgaan dat je hen als 'bazen' tekort doet. Dit zou geen goed getuigenis zijn tegenover onze medecollega's. Juist gelovige werkgevers behoren wij des te meer te dienen, vanuit de liefde tot hen als broeders. Weer zegt Paulus: 'Leer en vermaan deze dingen' zoals ook in 4:11. Iedere keer probeert ons zondige vlees weer op de voorgrond te treden en daarom moeten wij voortdurend vermaand worden vanuit Gods Woord.

Vers 3

Als iemand een andere leer brengt en zich niet voegt naar de gezonde woorden van onze Heer Jezus Christus en de leer die overeenkomstig de godsvrucht is,

De verhoudingen tussen werknemer en werkgever, slaaf en meester behoren tot de gezonde leer. Deze leer heeft het gedrag op het oog dat past bij God. Als er iemand binnen de gemeente een andere leer brengt die niet overeenkomt met wat ook de Heer Jezus al heeft gezegd toen Hij op aarde was én wat er geschreven staat in de brieven (de leer van de godsvrucht), is zo iemand opgeblazen en hij weet niets. De Heer Jezus onderwees woorden die van de Vader kwamen (Jh17:8) en Paulus sluit hier naadloos op aan. Beiden leiden tot godsvrucht en een leven tot eer van Hem. Oproepen tot staking is bijv. in strijd met de gezonde leer. De wereld verbeteren is het eveneens. Toch horen we vandaag overal dat God wil dat wij een beter leven hier beneden moeten hebben, hetgeen in strijd is met wat de Bijbel leert.

Vers 4

die is opgeblazen en weet niets, maar lijdt aan twistziekte en woordenstrijd, waaruit afgunst ontstaat en twist, lasteringen, kwade vermoedens,

Het is belangrijk voor God dat in zijn huis men elkaar dient door de liefde (Gl5:13). Zo mocht een christenslaaf zijn meester niet verachten als het een gelovige was. Anderen konden dan wel een andere leer brengen, gericht op het zoeken van eigen recht, maar Paulus zegt dat zulke leraars opgeblazen zijn en niets weten. Een opgeblazene meent alles te weten terwijl hij de liefde mist:

Wat nu de afgodenoffers betreft, wij weten - (want wij hebben allen kennis; de kennis blaast op, maar de liefde bouwt op. 1Ko8:1

Zulke mensen weten niets, missen de essentie van geestelijk onderwijs en lijden aan twistziekte en woordenstrijd. Zulke personen zijn voortdurend bezig met futiliteiten, onbelangrijke bijzaken, terwijl men voortdurend over alles wil discussiëren. Allerlei theorieën staan op de voorgrond, pseudo-intellectuele veronderstellingen, haarkloverijen en geharrewar over woorden. Zij die anders denken dan zij worden als tegenstanders gezien waarop men ten diepste

afgunstig is. Men leeft in voortdurende twist en deinst niet terug de ander te lasteren en kwade vermoedens te verspreiden. Helaas zijn er veel van zulke types in de gemeente. Vaak zijn het mannen die zich al een tijd bezighouden met een specifieke leer waarna ze anderen beginnen lastig te vallen. Ieder gesprek dat ze aanknopen heeft als doel hun visie op te dringen terwijl er altijd een sfeer van discussie en geharrewar over onbelangrijke details ontstaat.

Vers 5

voortdurend geruzie van mensen die verdorven zijn in hun denken en van de waarheid beroofd zijn, die menen dat de godsvrucht een winstbron is.

Hun wandel kenmerkt zich door 'voortdurend geruzie'. Ze zijn verdorven in hun denken en van de waarheid beroofd. Ze hadden ooit kennis van God en zijn openbaring in Christus, maar door ongezond onderwijs zijn ze er van beroofd. Hun denken is niet gecentreerd rondom de eenvoud van Christus (2Ko11:3) en als gevolg is er geen vrede met allen (Hb12:14), maar juist verwijdering, ruzie en onrust. Ze verzamelen zich mensen om hen heen die precies hetzelfde denken, maar scheiden zich af van de rest. Ze menen ook nog dat de godsvrucht, het leven met God, iets is dat geld oplevert. Er wordt grif betaald voor predikanten, voorgangers en leraars die on-Bijbelse zaken aan de man brengen.

Vers 6

Nu is de godsvrucht met tevredenheid inderdaad een grote winst;

Het leven met God en het dienen van Hem is inderdaad winst, als wij dit met tevredenheid doen en niet verleid worden om er materieel beter van te worden. Wij zijn tevreden omdat de Heer ons in alles zal voorzien naar wij nodig hebben. Voor Paulus betekende dit soms armoede, gebrek en honger (2Ko6:10, 11:27; Fl4:12), maar hij was altijd innerlijk tevreden in de vrede van de Heer. Dit is geen winst, maar *grote* winst. De apostelen hebben vanaf het begin aan de gelovigen voorbereid op verdrukkingen en moeilijkheden, zodat zij zich zouden richten op het sterken van de innerlijke mens.

en versterkten de zielen van de discipelen, terwijl zij hen vermaanden in het geloof te blijven en dat wij door vele verdrukkingen het koninkrijk van God moeten binnengaan. Hd14:22

Vers 7

want wij hebben niets in de wereld ingebracht, omdat wij er ook niets uit kunnen wegdragen.

Alles wat wij bezitten aan materieel goed, is ons gegeven. We hebben het niet meegebracht bij onze geboorte, en we kunnen er ook niets van meenemen bij ons sterven.

Vers 8

Hebben wij echter voedsel en kleding, dan zullen wij daarmee tevreden zijn.

Een gelovige behoort tevreden te zijn met voedsel en kleding (of: 'bedekking' wat ook kan duiden op onderdak). De wereld streeft naar meer en meer bezit, maar de gelovige behoort een andere geest te openbaren. Voedsel en kleding/ onderdak is wat een slaaf had en daarom mocht hij niet streven naar meer en in opstand komen.

Laat uw wandel zonder geldzucht zijn en weest tevreden met wat u hebt; want Hijzelf heeft gezegd: 'Ik zal u geenszins begeben en u geenszins verlaten', Hb13:5

Geldzucht is helaas wel een kenmerk van de christenheid in de laatste dagen (2Tm3:2).

Vers 9

Maar wie rijk willen worden, vallen in verzoeking en in een strik en in vele onverstandige en schadelijke begeerten, die de mensen doen wegzinken in verderf en ondergang.

Rijk zijn kan een zegen van de Heer zijn (zie vs17), maar het koortsachtig jagen naar steeds meer bezit, rijk *willen worden*, is niet naar Gods wil. Het is wél de

geest van deze wereld, maar in het huis van God behoort het er anders toe te gaan. Als er toch gelovigen zijn die door deze schadelijke begeerten in beslag worden genomen, vallen zij in een strik waardoor het goddelijke leven wordt belemmerd en uiteindelijk wordt uitgedoofd.

Hij nu die tussen de dorens is gezaaid, die is het die het woord hoort, en de zorg van het leven en het bedrieglijke van de rijkdom verstikken het woord en het wordt onvruchtbaar. Mt13:22

De mensen van de wereld zinken weg in verderf en ondergang doordat zij hun leven alleen maar vullen met het jagen naar rijkdom, bezit, genot en plezier.

Vers 10

Want de geldzucht is een wortel van alle kwaad. Door daarnaar te streven zijn sommigen van het geloof afgedwaald en hebben zich met vele smarten doorboord.

Het begeren van geld is een wortel van kwaad. Het is niet *de*, maar *een* wortel. Kwaad heeft vele bronnen, maar de geldzucht kan leiden tot al het kwaad dat maar denkbaar is. Door geldzucht gedreven zijn al talloze moorden gepleegd, levens verwoest en zielen kapot gemaakt. Door te streven naar meer rijkdom zal je van het geloof afdwalen. Christus en de onnaspeurlijke rijkdom in Hem zal je uiteindelijk niets meer te zeggen hebben. Het zal niet meer het centrum van je vreugde vormen. Bovendien zullen er vele smarten volgen die de ziel doorboren. Afgunst, jaloezie, angst voor verlies, bitterheid tussen mensen, egoïsme, verharding, en nog veel meer smarten zijn het gevolg van de geldzucht.

Zo is hij die voor zichzelf schatten verzamelt en niet rijk is in God. Lk12:21

1 Timotheüs 6:11-21

De jonge Timotheüs was door Paulus in Efeze gelaten om daar erop toe te zien dat de orde, zoals God die wenst in zijn huis, werd gehandhaafd. Deze orde betreft het gedrag van de gelovigen die dit huis van God, zijn tempel op aarde, vormen. Om God, de Heiland, op een juiste manier in deze wereld te vertegenwoordigen, schrijft Paulus voor dat de gelovigen:

1. Heilig behoren te zijn in gedrag, zie 1:5; 2:8, 15; 3:9; 6:11; 17-21
2. In alles afhankelijkheid te uiten in gebeden, zie 2:1
3. De juiste gezagsverhoudingen te vertonen, zie 2:11-15
4. Zuiver opzienschap moeten nastreven, zie 3:1-13; 5:17-21
5. Liefdevolle zorg voor elkaar behoren te hebben, zie 5:1-16

Verder is Timotheüs een 'mens Gods' (6:11), die een voorbeeld is voor de gemeente (4:12), zodat wij in hem kunnen zien wat God van ons individueel verwacht.

Vers 11

Maar jij, mens Gods, ontvlucht deze dingen en jaag naar gerechtigheid, godsvrucht, geloof, liefde, volharding, zachtmoedigheid.

Paulus spreekt Timotheüs aan met 'maar jij', wat we ook lezen in 2Tm3:10 en 4:5. Een mens Gods is een gelovige, man of vrouw, die te midden van de afval

van de massa, Hem vertegenwoordigt zoals Mozes deed, of David en Elisa door zich volkomen aan het woord te houden (zie 2Tm3:17). Zij werden mannen Gods genoemd. Een mens Gods behoort tegengesteld te zijn aan de mens van deze wereld, er een groot contrast mee te vormen. Juist in de duisternis schijnt het licht het felst. Timotheüs wordt opgeroepen om deze dingen, de zucht naar geld en de daarbij komende smarten, te ontvluchten. Ze zullen steeds weer op ons pad komen, maar blijf er verre van, houd je er niet mee bezig. In plaats daarvan moet hij jagen naar iets heel anders, namelijk naar gerechtigheid (zie Rm14:17). Deze komt eerst (en niet de liefde) in een christendom waar ieder doet wat goed is in eigen ogen. Vervolgens noemt Paulus de godsvrucht, de vrees voor de Heer, geloof, dat ziet op onze hemelse rijkdommen in vertrouwen op de Gever, liefde, wat weggeeft in plaats van wil bezitten, volharding in plaats van onmiddellijke bevrediging en zachtmoedigheid, dat ons niet bitter of opstandig maakt. Zo wordt God zichtbaar door deze mensen heen.

Vers 12

Strijd de goede strijd van het geloof; grijp het eeuwige leven, waartoe je geroepen bent en de goede belijdenis hebt afgelegd voor vele getuigen.

De mens Gods ondervindt tegenstand. Deze tegenstand is onderdeel van de geestelijke strijd waarin de gelovigen zich bevinden. De wereld, de duivel en onze oude natuur zijn onze tegenstanders, die ons van Christus willen beroven. Daarom behoren we de goede strijd van het geloof te strijden. Dit is hier, niet zoals in Ef6, de geestelijke oorlogsvoering, maar meer een wedstrijd waarin we volgens de regels behoren te strijden.

En als iemand ook kampvechter is, wordt hij niet gekroond als hij niet wettig heeft gestreden. 2Tm2:5

De eigenschappen van vs11 vormen de regels, de prijs is er als we bij Hem zijn. In de tussentijd strijden we om het geloof te behouden (2Tm4:7), zicht te blijven houden op de hele waarheid van God. Timotheüs wordt opgeroepen om hierdoor het eeuwige leven te 'grijpen', het nu al te realiseren door met Christus, het eeuwige leven Zelf, verbonden te blijven in het geloof. We zijn geroepen tot het eeuwige leven, maar we behoren dit ook vast te houden en te grijpen door het gestalte te geven in ons leven door er getuigenis aan te geven, door bijv. de doop (Rm6:4). De doop is dé belijdenis met de mond in de

Bijbel. Het geloof is een gave van God (Ef2:8), maar de doop is een handeling van mijzelf, ik laat mij dopen. Dit doe ik om getuigenis te geven van mijn leven als navolger van Christus. Mijn oude mens laat ik achter en de nieuwe doe ik aan. Dit uiteraard symbolisch weergeven via de handeling van de doop.

Vers 13

Ik beveel je voor God die alles in leven houdt, en voor Christus Jezus die voor Pontius Pilatus de goede belijdenis betuigd heeft,

Paulus drukt deze dingen ernstig op het hart van Timotheüs. Hij beveelt ze 'voor God die alles in leven houdt'. Hij is de Onderhouder van alles (4:10; Ps36:10) en geeft als de Bron van alle leven ons de kracht om te getuigen van zijn Zoon. Paulus noemt hier ook Christus en diens belijdenis voor Pontius Pilatus:

Jezus antwoordde: Mijn koninkrijk is niet van deze wereld. Als Mijn koninkrijk van deze wereld was, zouden Mijn dienaars hebben gestreden, opdat Ik niet aan de Joden zou worden overgeleverd; maar nu is Mijn koninkrijk niet van hier. Jh18:36

Door de doop getuigen wij dat wij niet bij deze wereld horen maar bij een verworpen Koning, de Heer Jezus Christus. Onze belijdenis hoort voortdurend te zijn dat wij een verworpen Heer dienen. Dat is de 'goede' belijdenis waar de Vader vreugde in vindt.

Vers 14

dat je dit gebod onbesmet en onberispelijk bewaart tot op de verschijning van onze Heer Jezus Christus,

Het gebod om de goede strijd te strijden behoren wij onbesmet en onberispelijk te bewaren. Paulus beveelt dit aan Timotheüs en hierin zien we de wil van de Heer voor ons leven. Totdat de Heer Jezus zal verschijnen en alles in gerechtigheid zal ordenen onder zijn heerschappij, behoren wij de goede strijd zó te strijden dat we niet beïnvloed worden door de geest van deze wereld. Paulus spreekt vaker over de verschijning van de Heer dan over de opname van de gemeente omdat bij zijn verschijning alles openlijk zal worden rechtgezet (zie o.a. 2Tm4:1,8). Bovendien ontvangen de gelovigen loon (Op22:12) tijdens

de regeringsperiode van Christus. Door daarop te zien, ontvangen wij moed om vol te houden. Nu is het lijden, straks is het heersen.

Vers 15

die de gelukkige en enige Heerser, de Koning der koningen en Heer der heren op zijn eigen tijd zal vertonen,

De verschijning van de Heer brengt Paulus tot lofprijzing. Zijn hart stroomt over als hij denkt aan dat toekomstige moment dat Hij alle eer zal ontvangen en openlijk zal worden erkend door iedereen als de enige gelukkige (1:11) Heerser, de Koning der Koningen en de Heer der heren (zie ook Fp2:10-11). Op 'zijn eigen tijd' zal dit gebeuren. Niemand kent dit 'uur' (Lk12:40), alleen de Vader (Mt24:36). Wij behoren Hem tot die tijd iedere dag te verwachten (Lk12:37; Op3:10).

Vers 16

Hij die alleen onsterfelijkheid heeft, die een ontoegankelijk licht bewoont, die geen mens gezien heeft of zien kan. Hem zij eer en eeuwige kracht! Amen.

Christus is God, die alleen onsterfelijkheid heeft. De dood heeft onmogelijk vat op Hem. Hij bewoont een ontoegankelijk licht van heiligheid. Geen mens kan God zien of heeft ooit God gezien in zijn heerlijkheid (Ex33:20; 1Jh4:12). Waar God Zich openbaar maakt, of waar Hij met de mens spreekt, is dat altijd in en door de Zoon (Jh1:14, 18; Ko1:15). Alle eer is aan Christus evenals eeuwige kracht die alles aan Zichzelf zal onderwerpen. Wat is het toch goed om altijd weer de volle aandacht op Christus te richten zoals Paulus dat doet. Christus was het centrum van zijn onderwijs (Ko1:28) en vormt het centrum van zijn brieven.

Vers 17

Beveel de rijken in de tegenwoordige eeuw niet hoogmoedig te zijn en hun hoop niet gevestigd te hebben op de onzekerheid van de rijkdom, maar op God die ons alles rijkelijk geeft om te genieten,

Er volgen tenslotte nog twee vermaningen. De eerste is voor de rijke gelovigen. Zij zullen na de vorige verzen misschien hebben gedacht alles maar weg te geven, maar dat is ook niet wat de apostel wil. De rijkdom zelf is een gevaar voor hoogmoed, dus vestig je hoop niet op je bezit dat onzeker is in deze eeuw, dit tijdperk van duisternis (zie 2Ko4:4).

Mat u niet af om rijk te worden, gebruik daarvoor uw inzicht niet. Laat u uw ogen erover vliegen, dan is het er niet [meer], want het vliegt direct weg, als een arend die naar de hemel vliegt. Sp23:4-5

De aandacht moet zijn gericht op God die de Gever is van onze aardse bezittingen. Het is ons als rentmeesters toevertrouwd om te genieten. We mogen van deze aardse dingen genieten, als we ons maar bewust zijn van het feit dat ware vreugde en blijdschap in Hem te vinden zijn. De gemeente is een hemels volk met haar ware schat in de hemel, maar de aardse zegeningen zijn ook om te genieten, hoewel zij niet specifiek christelijke zegeningen zijn.

Vers 18

om goed te doen, rijk te zijn in goede werken, vrijgevig te zijn en mededeelzaam,

De rijke gelovigen worden opgeroepen om goed te doen, rijk te zijn in goede werken, hun geld te gebruiken ten behoeve van anderen. Dit behoort in overleg te gaan zodat het niet zomaar weggeven is, maar weggeven met een duidelijk doel. Mogen anderen van ons bezit genieten? Lenen wij uit? Geven we aan goede doelen?

Vers 19

om voor zichzelf een goed fundament weg te leggen voor de toekomst, opdat zij het werkelijke leven grijpen.

Het vrijgevig en mededeelzaam zijn tijdens dit leven legt een goed fundament voor de toekomst. Dit wil uiteraard niet zeggen dat het eeuwige leven te verdienen is door goede werken, maar hierdoor wordt het werkelijke leven gegrepen. De rijken verzamelen hier op aarde hun rijkdommen voor deze eeuw (zie Lk12:18), maar de rijke gelovige die uitdeelt, ziet op de toekomst, waar zijn beloning tot eer van God is, terwijl hij hierdoor het ware leven grijpt.

Vers 20

Timotheüs, bewaar het jou toevertrouwde pand, terwijl je je afwendt van het ongoddelijk gezwets en de tegenstellingen van de ten onrechte zo genoemde kennis.

De tweede vermaning sluit deze brief af. Paulus heeft hem een pand toevertrouwd, dat is de waarheid van deze brief en breder, de hele geopenbaarde waarheid door Paulus overgeleverd aan hem (zie 2Tm3:10v.). Timotheüs, die nog liefdevol bij zijn naam wordt genoemd wat de liefde van de apostel laat zien, wordt opgeroepen dit pand te bewaren, het vast te houden en in deze dingen te groeien. Intussen behoort hij zich af te keren van het 'ongoddelijk gezwets', dat afbreuk doet aan de overgeleverde waarheid. Het zijn de verzinsels, de fabels (4:7; 2Tm4:4) en de menselijke redeneringen waar Paulus op doelt. De christenheid is er inmiddels mee doorspekt. Ook zij die zich op de kennis beroemen met al zijn tegenstellingen, moet Timotheüs schuwen. Het zijn de 'theologen' en zij die menen door intellectuele kwaliteiten boven de ander te kunnen staan als het gaat om inzicht in Gods gedachten. Maar een ontwikkeld intellect is niet de voorwaarde tot geestelijk inzicht, maar een geest die zich onderwerpt aan Gods wil. Vandaag zien we dat bijv. de evolutietheorie wordt vermengd met de schepping door God door mensen die zich 'christelijke wetenschappers' noemen.

Vers 21

Sommigen zijn, door die te belijden, van het geloof afgedwaald. De genade zij met jullie.

Er zijn sommigen die dit intellectuele verstand en de ontwikkeling van het menselijke begrip belijden als de weg tot de waarheid. Maar in werkelijkheid zijn zij van het geloof, de christelijke leer, het pand, afgedwaald. Zij hebben de waarheid verlaten door de wetenschap aan te hangen. Paulus besluit met de genade uit te spreken als wens over allen die in Efeze zijn. Genade doet ons beseffen dat alles van Hem afhankelijk is en dat uit de mens zelf, niets goeds kan voortkomen. Zo blijven wij bewaard voor dwaling en misleiding en kunnen we bijdragen aan de orde in het huis van God, zoals Hij dat graag wil. Dit geldt in onze tijd heel specifiek voor individuele gelovigen, omdat het huis van God in verval is geraakt. Daarover zou Paulus later zijn tweede brief aan zijn geliefde kind in het geloof, Timotheüs schrijven.

Jij dan, mijn kind, sterk je in de genade die Christus Jezus is; 2Tm2:1

